

ไปเติมความรัก... ที่มูลนิธิพุทธฉือจี้

เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์ คุณธรรม) ได้กรุณามีหนังสือเชิญให้ผมเดินทางไปศึกษาดูงานของมูลนิธิพุทธฉือจี้ไต้หวัน ร่วมกับอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏทุกภูมิภาค คณะครูจากโรงเรียนในสังกัด สพท.และ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งสิ้น ๕๙ คน

ผมคิดว่าผมคงมีบุญวาสนาที่ได้ไปพบเรื่องราวอันงดงามของที่นี่ มูลนิธิดำเนินงานมานานกว่า 40 ปี โดยใช้ หลักศาสนาเป็นธงนำ ได้ไปดูไปรู้ ไปเรียนจากของจริงได้เห็นกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างมากไม่ว่าจะเป็นงานด้านสังคมสงเคราะห์ การศึกษา การแพทย์ / สาธารณสุข วัฒนธรรม ที่ล้วนแล้วทำให้เกิด ประโยชน์สุขต่อผู้อื่น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมชุมชนพลังจิตอาสาอันยิ่งใหญ่ การจัดระบบการเรียนการสอน ในระดับอนุบาล ประถม มัธยม และอุดมศึกษา ที่มีได้มุ่งสอนคนให้มีแต่ความเก่ง ไขว่คว้าหาโอกาสอยู่เหนือคนอื่น หากแต่มุ่งสร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่มีจิตใจสูง จึงสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมไปในกระบวนการเรียนการสอนควบคู่กันไป

กลับจากการศึกษาดูงานครั้งนั้นแล้ว ก็เกิดความคิดว่า จะทำอะไร ให้สิ่งที่ได้พบเห็นเกิดผลอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ จึงเกิดโครงการศึกษาดูงานด้านการศึกษาและจิตอาสามูลนิธิพุทธฉือจี้ เน้นกลุ่มเป้าหมายที่คณะกรรมการ บริหารมหาวิทยาลัย คือ รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนักต่างๆ จำนวน ๔๕ คน ไปศึกษาดูงานที่มูลนิธิพุทธฉือจี้ อีกครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

ทั้งนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาสาสมัครของมูลนิธิไต้หวัน ในประเทศไทย ที่เดินทางไปดูแลพวกเราตลอดการเดินทาง คือ คุณสุธน แซ่เฮง คุณบ๋องออร์ แซ่เจิน คุณวิวัฒน์ แซ่เตียง คุณเมตตา คุณส้ม ทั้งเรื่องการวางแผน การศึกษาดูงาน การจัดการ การประสานงาน ทุกคนเต็มใจบริการด้วยสไมล์ยิ้มแย้ม แจ่มใส อ้อมอกอ้อมใจที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ยิ่งกว่านั้นทุกคนที่ร่วมเดินทางไปดูแลพวกเรา ต่างก็เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งค่าที่พัก ค่าอาหาร อันเป็นเอกลักษณ์ของอาสาสมัครฉือจี้ ที่มีใจใฝ่บริการ ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

สำหรับเป้าประสงค์หลักในการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งที่สอง มุ่งเน้นที่ด้านการศึกษา จิตอาสา และสร้างเสริมศักยภาพของบุคลากรในองค์กร ให้ผู้บริหารได้นำหลักคิด วิธีปฏิบัติฉือจี้ วิธีดึงเอาความดีของมนุษย์มาทำให้มนุษย์ได้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขร่วมกัน นอกจากนี้โปรแกรมการศึกษาดูงานซึ่งทางศูนย์คุณธรรมได้กำหนดไว้แล้ว ยังได้จัดกิจกรรมเพิ่มเติมระหว่างการเดินทางได้แก่ การถอดบทเรียนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อาจารย์ทุกคนที่ร่วมคณะไปจะได้รับสมุดบันทึกการเรียนรู้ เพื่อจดบันทึกเล่าเรื่องราวที่พบเห็น สรุปสาระสำคัญของเรื่องต่างคนก็มีมุมมองและข้อสังเกตแตกต่างกัน ทุกคนได้เก็บรับเรื่องจริงที่ได้ประสบมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย

เมื่อกลับจากการศึกษาดูงานแล้ว ทุกคนได้รวบรวมสรุปถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น เรียนรู้จากเรื่องจริง เสนอต่อมหาวิทยาลัยในสมุดบันทึกการศึกษาดูงาน เป็นแง่คิด ทั้งในระดับคณะ และระดับปัจเจกบุคคล ซึ่งจะสรุปเป็นส่วนๆ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการองค์กร มูลนิธิพุทธฉือจี้ มีสมาชิกสนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง 5-6 ล้านคน มีอาสาสมัครทำงานแบบต่อเนื่องกว่าสองแสนคน มีโรงพยาบาลที่ทันสมัย มีธนาคารไซเบอร์dukที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย มีสถานีโทรทัศน์คุณภาพเป็นของตนเอง มีโรงเรียนอนุบาล ประถม มัธยม จนถึงมหาวิทยาลัย เป็นการยืนยันได้ถึงระบบการจัดการที่ดีและบ่งชี้ว่าคนที่มาทำงานที่ฉือจี้ต้องเป็นดี และเสียสละ

ด้านการสร้างเครือข่ายในทุกระดับ ตัวอย่างที่เห็นคือการสร้างอาสาสมัครในทุกส่วน ทั้งด้านการกุศล การศึกษา การสาธารณสุข ใช้ความเก่ง ความดี ความมีคุณค่าของคน การให้เกียรติศักดิ์ศรีแก่กันและกัน

และสุดท้าย **คือความเป็นผู้นำ** ท่านธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน เป็นต้นแบบที่ดีในการปฏิบัติธรรม นำพุทธธรรม มาสู่การปฏิบัติ การมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจพุทธธรรมอย่างลึกซึ้ง ท่านได้แสดงให้เห็นว่า ความดีนั้นทุกคนทำได้และทำได้ทันที คำพูดคำสอนของท่านจึงสร้างศรัทธาให้กับทุกคน

จากข้อสรุปดังกล่าว หลายคณะได้นำแนวคิดมาสานต่อโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษา และหน่วยงาน เช่น คณะครุศาสตร์โดยศูนย์พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องคุณธรรมนำความรู้ ให้แก่คณาจารย์ครูจากหน่วยฝึกประสบการณ์และนักศึกษา โดยมีอาสาสมัครจากมูลนิธิพุทธฉือจี้เป็นวิทยากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้จัดโครงการนักเกษตรรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมเน้นเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จัดโครงการด้านการประหยัดพลังงาน ด้านความสะอาดและการคัดแยกขยะ

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้ให้ **ผศ.ประสิทธิ์ ฤทธิกรมย์** เข้าร่วมประชุมกับศูนย์คุณธรรม เกี่ยวกับแนวทางการปลูกจิตสำนึกคุณธรรมผ่านระบบการศึกษา ผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอให้ศูนย์คุณธรรมมีโครงการคัดเลือกนักศึกษาไปดูงาน และฝึกปฏิบัติจริง ณ มูลนิธิพุทธฉือจี้ได้ทันที ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติการ ปลูกจิตสำนึกคุณธรรมในเยาวชน ในการนี้กองพัฒนานักศึกษา โดย **ผศ.นิตยา ธัญญาณิชย์** รองอธิการบดี ได้คัดเลือกนักศึกษา 3 คน คือ น.ส.ฤทัยทิพย์ อโนมุณี, น.ส.นาถยา แนนน้อย นายสมภพ อารมย์ฤทธิ์ และอาจารย์ ควบคุม 1 คน คืออาจารย์สกรรจ์ รอดคล้าย เป็นตัวแทนอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาดูงานมูลนิธิฉือจี้ ได้ทันที

สาระสำคัญในวารสารปาริฉัตรฉบับนี้ ได้สรุปจากแนวคิดของคณาจารย์ และนักศึกษาที่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่มูลนิธิพุทธฉือจี้ตามโครงการดังกล่าว

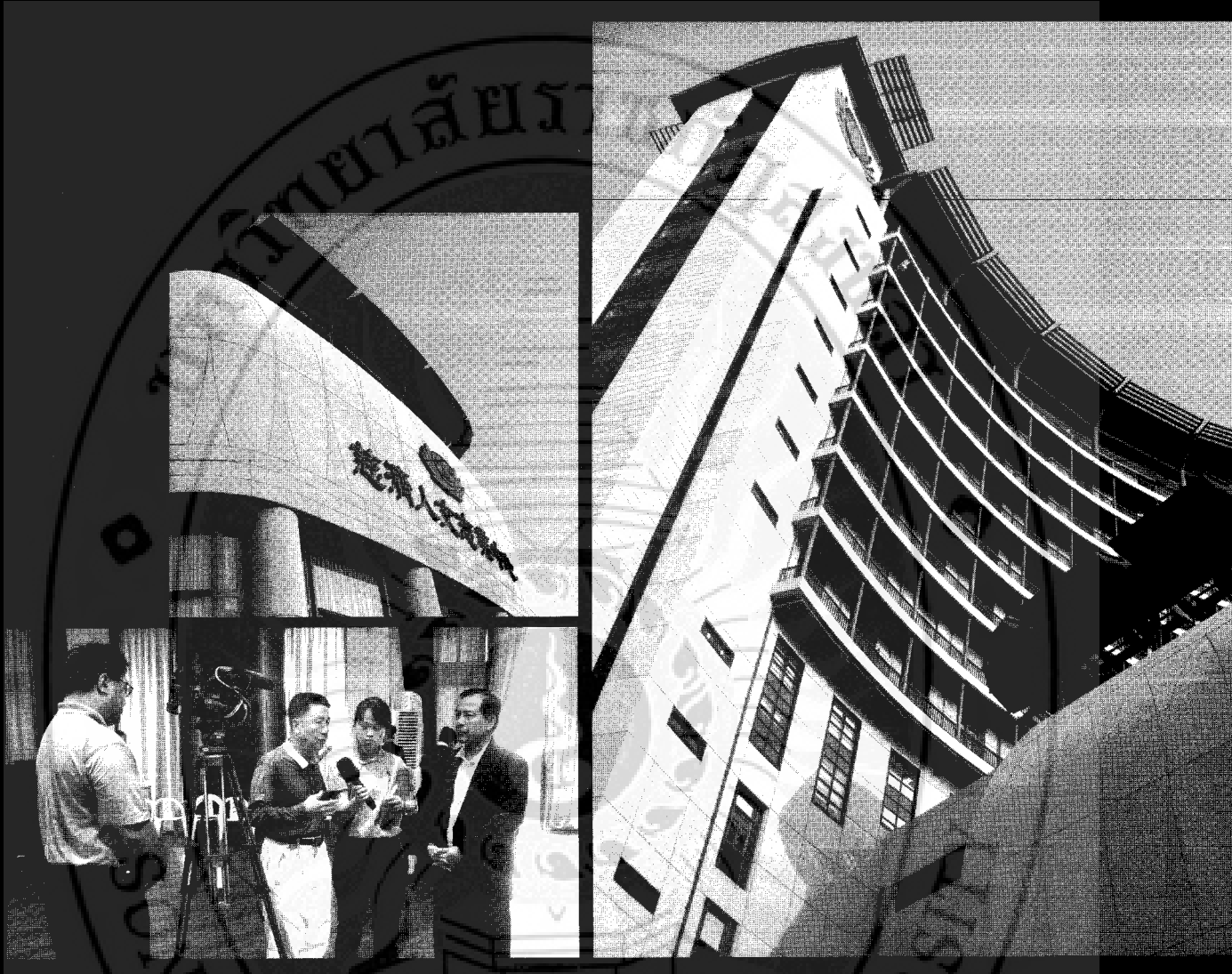
แต่ด้วยข้อจำกัดของหน้ากระดาษ ไม่สามารถนำแนวความคิดของทุกคนมาตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ทั้งที่เป็นแนวคิดที่ดี มีสาระ คาดว่าในอนาคตต่อไป จะมีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มอีกครั้ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โพโรจน์ ดั่งวงวิเศษ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ศึกษาตงานองคักรมูลนิธิพุทธฉือจี ประเทศไต้หวัน

นิตยา อัญญาพานิชย์ *

ศึกษาตงานสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. ต้าอ้าย แปลว่า ความรักอันยิ่งใหญ่ (หมายถึง ความรักต่อมวลมนุษยชาติ) เรียกสั้นๆ ว่า "รักใหญ่" เป็นหัวใจของมูลนิธิพุทธฉือจี
2. การก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย ได้รับเงิน อุดหนุนส่วนหนึ่ง จำนวนประมาณ 10 ล้านบาท จากเงิน รายได้ขายขะริโซเคิล
3. การต้อนรับนำเสนอด้วย VTR. มีกรรมการ มูลนิธิขับร้องและแสดงทำรายการด้วยภาษามือ ที่เป็นสัญลักษณ์ในหมู่สมาชิกพุทธฉือจีทั่วโลก และแสดงท่าทางการชงชา การรินชา ซึ่งเป็นสื่อแสดงถึงการต้อนรับ ผู้มาเยือนพร้อมทั้งเสิร์ฟชา รินชา และขนมชิ้นเล็กๆ ไว้ต้อนรับ
4. ไต่ะนั่งรับประทานอาหารว่าง จัดเป็นไต่ะเล็กๆ เตี้ยๆ แก้วก็เล็กๆ เตี้ยๆ แต่แข็งแรง จัดชุดละ 4 คน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, รองอธิการบดี

5. การรับประทานอาหาร ต้องรู้จักประมาณตนเอง การดื่อกอาหารให้ดื่กแต่พออิม การมีอาหารเหลือทิ้งไว้ใจจาน ถือเป็นสิ่งที่ไม่ละเอียด

5.1 ลำดับการรับประทานอาหาร ชั้นแรก รับประทานอาหารคาวหวาน ชั้นที่ 2 รับประทานอาหารชุบ ชั้นที่ 3 รินน้ำชา แล้วดื่มให้หมด เป็นการรับประทานอาหารแบบหมดเกลี้ยงไม่ทิ้งร่องรอยการล้างชามกึ่ง่าย เพราะผานน้ำมาแล้วถือ 2 ครั้ง คือน้ำชุบกับน้ำชา

5.2 รับประทานอาหารเสร็จแล้ว นำภาชนะไปเก็บ แยกชาม ตะเกียบ และช้อน

5.3 มารยาทในการรับประทานอาหาร

5.3.1 การดื่อกอาหารแต่พออิม

5.3.2 การถือชามหรือภาชนะอาหาร ให้หงายฝ่ามือซ้ายขึ้น นิ้วทั้ง 4 ชิดกัน หัวแม่มือกางออก สมาชิกฉือจี อธิบายว่า การวางมือในลักษณะนี้เหมือนปากมังกร เมื่อวางชามสอดเข้าไป ชามจะวางอยู่บนฝ่ามือ หัวแม่มือจับขอบบนภาชนะมือขวาถือ ตะเกียบ ตะเกียบเปรียบเสมือนหงส์ ที่ยื่นเข้าไปคิบอาหารซึ่งอยู่ในปากมังกร

5.3.3 วิธีรับประทานอาหาร ถือหลักว่า ต้องให้อาหารเคลื่อนขึ้นไปหาปากไม่ใช่ก้มปากลงไปหาอาหาร การนั่งต้องนั่งตัวตรง สง่างาม

6. เน้นความมีวินัย การเดินไปไหนมาไหน ต้องเดินเป็นแถว และยกย่องผู้ชายให้เดินนำหน้า โดยคนตัวเตี้ยอยู่หน้า คนตัวสูงอยู่หลัง และห้ามพูดคุยเสียงดัง

7. ในด้านการเรียนการสอน

- ครูต้องทำและพูดตามสิ่งที่ตนสอน (สอนอย่างไรต้องปฏิบัติให้ได้อย่างนั้น)

- ครูต้องวางแผนและเตรียมการสอนอย่างดีทุกวิชา เพื่อจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม และมีวิธีการติดต่อกับผู้ปกครอง ให้ได้รับรู้และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

- มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน

- สอนโดยใช้วาจาธรรม เน้นความกตัญญูการมีวินัย มีความรับผิดชอบ การมีมารยาท การมีจิตอาสา ฯลฯ

- เน้นการให้ความรักต่อนักเรียน เหมือนหนึ่งนักเรียนเป็นลูกของตัวเอง การช่วยเหลือนักเรียนด้วยการจัดให้มีแม่อุปถัมภ์ 2 - 3 คน ต่อนักเรียน 1 คน เพื่อช่วยเหลือให้คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่นักเรียน

- แม่อุปถัมภ์ ยังมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือภารกิจของโรงเรียน อาทิ ช่วยเล่านิทาน สอนการจัดดอกไม้ การชงชา การทำอาหาร การทำความสะอาด เป็นต้น

สาระสำคัญ

1. ความหมายของ ชื่อ ฉื่อจี้ ฉื่อ หมายถึง เมตตา จี้ หมายถึง สงเคราะห์ ช่วยเหลือ

ฉื่อจี้ จึงหมายถึง การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยเมตตา คือ ช่วยเหลือด้วยน้ำใจไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ

2. หลักการของมูลนิธิพุทธฉื่อจี้ ระยะแรกก่อตั้งขึ้นด้วยหลักการ **ช่วยคนจน สอนคนมี** เนื่องจากคนจนขาดแคลน วัตถุประสงค์ในการครองชีพ ส่วนคนรวยขาดอาหารใจ ภายหลังปรับเปลี่ยนเป็น **สอนคนรวย ช่วยคนจน** เพราะพบว่า ปัญหาหลักในสังคมปัจจุบันมีสาเหตุมาจากคนรวย จึงต้องสอนคนรวยควบคู่ไปกับการช่วยคนจน

3. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยยึดหลัก "พรหมวิหาร 4"

4. ครูต้องยึดหลัก "พรหมวิหาร 4" และต้องทำตนเป็นแบบอย่าง คือ สอนอย่างไรต้องปฏิบัติอย่างนั้น (พูด และทำตามที่ตนสอน)

สิ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

1. **สถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย** เป็นโทรทัศน์สีขาว นำเสนอสิ่งดีงามในสังคม สถานีไม่มีการโฆษณา มีแต่ประชาสัมพันธ์ผู้ช่วยงาน

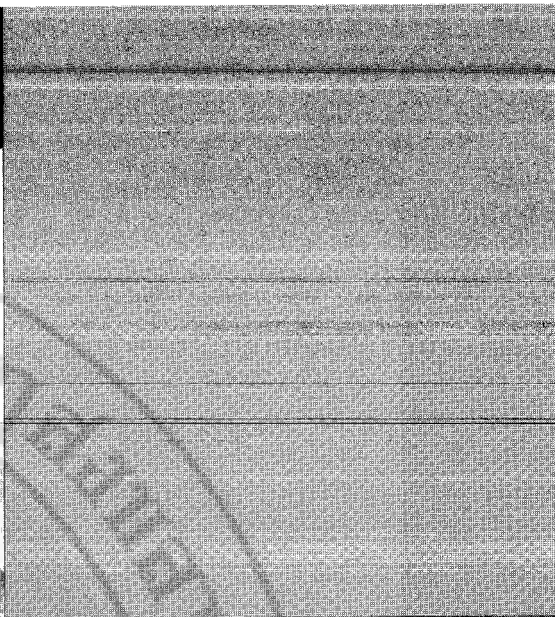
ประยุกต์ใช้กับสถานีวิทยุเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

1.1 เผยแพร่ความรู้ที่หลากหลาย ในแต่ละสาขาวิชา ที่แต่ละคณะเปิดสอน เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านอาหารและสุขภาพ ด้านการเกษตร ด้านกฎหมาย ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้านศิลปะ ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้านมารยาทสังคม ด้านปัญญาญาณ (คือ การมีปัญญารู้คิด) ฯลฯ นำเสนอด้วยกลวิธีที่หลากหลาย

1.2 ควรจัดเสนอรายการ "แบบอย่างคนดีของสังคม" ในสาขาต่างๆ อาจเป็น

- บัณฑิตกิตติมศักดิ์ ของมหาวิทยาลัย
- ชำราชกรดีเด่นที่ได้รับการยกย่อง
- อาจารย์ดีเด่น/เป็นแบบอย่างในด้านต่างๆ
- บุคลากรดีเด่น
- นักศึกษาดีเด่นด้านต่างๆ เช่น
- นักศึกษาได้รับรางวัล/ยกย่องด้านต่างๆ
- นักศึกษาแต่งกายดีถูกต้องตามระเบียบ
- นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมดีเด่น เช่น กตัญญู

ซื่อสัตย์ มีน้ำใจ ช่วยเหลือสังคม ฯลฯ

1.3 ทบทวนและกวดขันการทำหน้าที่ครูของอาจารย์ โดยเฉพาะในด้านการอบรมบ่มเพาะคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักศึกษา ปลุกฝังปัญญาสำนึก

- เน้นความกตัญญู
- เน้นการมีวินัย โดยเฉพาะการแต่งกาย วินัยจราจร การรักษาความสะอาด การประหยัดพลังงาน การมีจิตสำนึกรักษาสम्บัติส่วนรวม
- เน้นการฝึกมารยาท การรู้จักกาลเทศะ ต้องวางแผน ดำเนินการและจัดกิจกรรมให้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังอย่างต่อเนื่อง

1.4 จัดทำถังขยะแบบแยกขยะขึ้นในมหาวิทยาลัย แบ่งองค์กรรับผิดชอบการทรรายได้จากขยะรีไซเคิล เพื่อเป็นรายได้ขององค์กรที่รับผิดชอบ (ไม่ให้นำไปเป็นสิทธิประโยชน์ส่วนตัว)

ศึกษาตุงงาน โรงเรียนประถมและมัธยม ด้อย

ศึกษาตุงงานสถานศึกษาระดับประถม มัธยม มหาวิทยาลัย
และวิทยาลัยเทคโนโลยีด้อย

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. โรงเรียนประถมและมัธยมด้อย อยู่ในบริเวณเดียวกัน
นักเรียน อายุ 4-12 ปี เป็นระดับอนุบาล และระดับประถม 13-18 ปี
เป็นระดับมัธยมโรงเรียนประถมด้อยในสวาทาลัย ได้รับรางวัลโรงเรียน
ดีเด่น นักเรียนโรงเรียนมัธยมด้อย สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ทั้งหมด

1.1 โรงเรียนสอนนักเรียนให้ยกย่องและให้เกียรติครู
เป็นอันดับ 1 ทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมยกย่องครู

1.2 การเรียนจริยศิลป์ วิชาจัดดอกไม้ เป็นการสอนการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นการรับรู้คุณค่าของธรรมชาติ มองโลกในแง่ดี ตัวอย่างเช่น

- การแบ่งกลุ่ม 2 คน ต่อ 1 แจกัน ให้นักเรียนเรียนรู้การปรึกษาหารือ ช่วยกันสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองด้วยกัน
- การจัดดอกไม้ ให้ชอบคุณดอกไม้ให้ความงาม และให้รู้สึกว่าเป็น บุญที่ได้พบกัน และต้องทะนุถนอม เพราะการพบกันมีช่วงเวลาอันสั้น พบกันเพียงครั้งเดียวก็ต้องจากกันโดยมีอาจเจอกันอีกเลย
- การจัดโต๊ะสำหรับจัดดอกไม้ เป็นโต๊ะที่มีกระดานเลื่อนได้ กระดานเลื่อนมีช่องใส่เศษขยะสะดวกในการรักษาความสะอาด

1.3 ฝึกให้นักเรียนช่วยกันทำงานในโรงเรียน โดยตระหนักว่าโรงเรียนคือครอบครัวเดียวกัน

1.3.1 ไม่มีการจ้างคนงานภารโรง ครูและนักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดโรงเรียน โดยแบ่งเวรกันทำ นักเรียนที่เรียนดี กิจกรรมเด่น จะได้รับเกียรติให้ทำความสะอาดห้องน้ำ (ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม)

1.3.2 การบริการอาหารกลางวัน อาหารส่งมาจากมหาวิทยาลัยจ้อจี้ การบริการประจำวัน มีนักเรียนเข้าเวรตักบริการแก่เพื่อนๆ โดยเวรตักอาหาร มีผ้าปิดปากปิดจมูก นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่มีการพูดคุย แต่ให้ส่งสัญญาณ มีอบอกว่า ต้องการอาหารชนิดใดมากน้อย หรือพอดีๆ (ชูหัวแม่มือ = ต้องการมาก ชูนิ้วก้อย = ต้องการนิดหน่อย ชูหัวแม่มือพร้อมนิ้วก้อย = ต้องการพอดีๆ)

1.3.3 ครูกับนักเรียนรับประทานอาหารเช้าพร้อมกัน ก่อนรับประทาน
อาหารตต้องกล่าวคำขอบคุณก่อน

1.4 การฝึกภาวะผู้นำ

นักเรียนทุกคนจะผลัดกันทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชั้น

2. มหาวิทยาลัยฉือจี้ คณะแพทยศาสตร์

2.1 มีอาสาสมัครจำนวนมากมาช่วยงานในโรงพยาบาล โดยทำหน้าที่
ต่าง ๆ กัน เช่น การจัดกิจกรรมสร้างความอบอุ่นใจ ให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย
การช่วยดูแลด้านบริการ การรักษาความสะอาด การต้อนรับและให้คำแนะนำ

2.2 มีผู้ยื่นความจำนงบริจาคศพให้โรงพยาบาล เพื่อเป็นอาจารย์ใหญ่
เป็นการปฏิบัติประเพณีปฏิบัติของจีนด้วยความสมัครใจ เนื่องจากได้เห็นการ
ปฏิบัติในการศึกษาและการทำบุญยกย่องให้เกียรติผู้ตายและญาติของผู้ตาย
อย่างรู้คุณและสมเกียรติ ทั้งยังได้แบ่งกระดูกผู้ตายบรรจุภาชนะที่สวยงามเก็บ
ในห้องที่จัดไว้อย่างดี และเปิดโอกาสให้ญาติของผู้ตายมาคารวะได้ตลอดเวลา

2.3 การจัดห้องเรียน และห้องปฏิบัติ สามารถอำนวยความสะดวก
แก่ผู้เรียน

2.4 ให้คุณค่าผู้ป่วยในฐานะที่เป็น "มนุษย์" โดยเท่าเทียมกัน และ
เสมือนเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน

2.5 ให้ความสำคัญและให้เกียรติผู้มาเยือน โดยนำหลักการเรียน
การสอนวิชาจริยศิลป์มาใช้ เช่น การชงชา การเล่นดนตรี การจัดดอกไม้

3. วิทยาลัยเทคโนโลยีฉือจี้

3.1 ได้ชมห้องสมุด ได้เห็นการผลิตตำราจำนวนมาก

3.2 ได้ชมพิพิธภัณฑ์ (Aboriginal Museum) แสดงวิถีชีวิตของชนเผ่า
ต่างๆ ที่รวมกันเป็นชาวฮาวาเลียน

3.3 อาสาสมัครและแม่อุปถัมภ์ของนักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญ
ของวิทยาลัยมาดูแลต้อนรับ ทำให้ได้เห็นความเสียสละ และความเมตตาโดย
ไม่หวังผลตอบแทน ในการช่วยกันสร้างเยาวชนของชาติ

4. ประธานสมาคมครูพบปะคณะศึกษาดูงาน

4.1 คนเป็นครูต้องรู้อะไรต่อไปนี้

4.1.1 รู้เรื่องเหตุการณ์ปัจจุบัน (สิ่งแวดล้อมในสังคม)

4.1.2 ต้องรู้จักตัวเอง ต้องมีแนวคิด และต้องไม่ทำ 5 อย่าง คือ

- หน้าตาบูดบึ้ง เคร่งเครียด
- อย่าทำงานคนเดียว
- ต้องไม่ใช่วิธีสอนที่จำเจ
- ต้องไม่ท้อแท้หรือทอดทิ้งโดยเด็ดขาด เพราะไม่ว่าเราจะตั้งใจแค่ไหนปัญหาที่ก็ต้องมี
- อย่าหวังดีแต่ประสงคร้าย

4.1.3 มีประสบการณ์ของความสำเร็จในการสอน

4.1.4 มีข้อมูลจากแหล่งภูมิปัญญา เพื่อใช้ในการสอน

4.1.5 ครูต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 ครูต้องใช้วาทะธรรมสอน

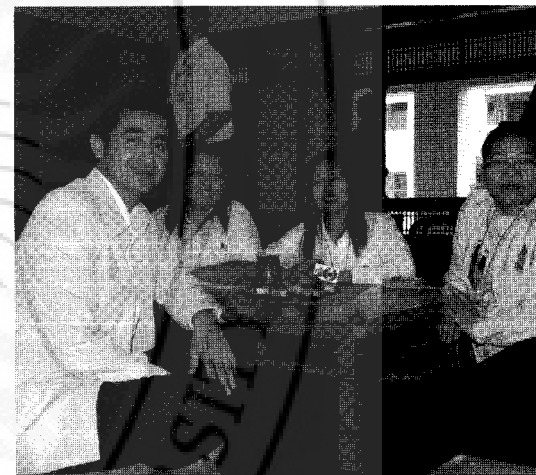
4.3 ครูต้องขยัน

สาระสำคัญ

1. ต้องรู้จักรัก ต้องรู้จักเชื่อใจ ต้องรู้จักให้อภัย (ทั่วฟ้าดินนี้ไม่มีใครที่ฉันไม่รัก ไม่มีใครที่ฉันไม่เชื่อใจ ไม่มีใครที่ฉันไม่ให้อภัย)
2. ต้องช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน
3. ต้องตอบแทนบุญคุณและให้เกียรติ
4. ไม่มีนักเรียนคนไหนที่สอนไม่ได้ มีแต่ผู้ปกครองกับครูที่สอน

ไม่เป็น

5. ต้องเข้าใจและปฏิบัติตามวาทะธรรม

สิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

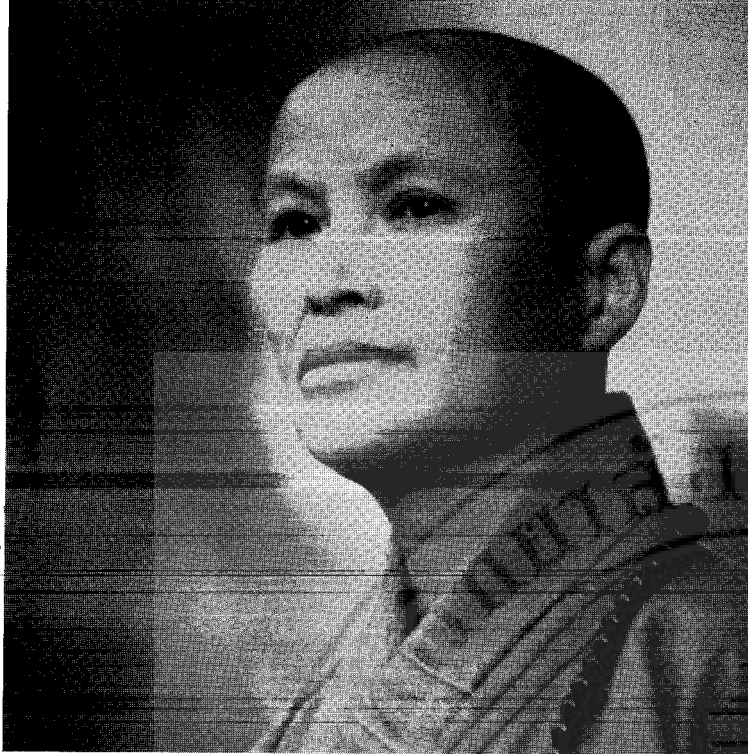
1. Re-Engineering ครู และบุคลากร เพื่อดำเนินการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. Re-engineering การดูแลรักษาความสะอาดอาคารและบริเวณ โดยการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบและช่วยกันบ่มเพาะสร้างจิตสำนึกในการรักษาสาธารณะสมบัติ
3. ฝึกการทำกิจกรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษา โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรมและกิริยามารยาท

ศึกษาฐานสมณารามจิ้งซือ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. ธรรมอาจารย์เจิ้งเหยียน ได้ให้แพทย์ พยาบาล แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้พบในแต่ละวัน นำเสนอและถ่ายทอดทางโทรทัศน์ถ่ายทอด เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงกว้าง
2. ทุกคนในสมณาราม มีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ ทุกคนปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเฉพาะตนของธรรมอาจารย์เจิ้งเหยียนว่า วันไหนไม่ทำงานไม่ต้องกิน (no work no meal) เป็นการเน้นคุณค่าของคนที่ต้องขยัน พึ่งตนเองได้ และช่วยผู้อื่นได้ด้วย
3. การออกแบบอาคารเน้นความเป็นธรรมชาติ และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ เช่น ฝาคิดดูระบายน้ำมีตะแกรงครอบฝาปิด และรองใต้ฝาปิด สำหรับป้องกันท่อระบายน้ำอุดตัน การปูอิฐต้องรองพื้นด้วยทราย ก่อนทับด้วยดิน และปูอิฐต่างๆ ให้ดินได้ระบายความร้อน เวลาน้ำไหลผ่านน้ำจะได้ซึมลงดินได้ การเดินต้องเดินเบาๆ เสมือนเกรงพระแม่ธรณีจะเจ็บ
4. ผลผลิตของชาวฉือจี้ สามารถจำหน่ายนำเงินเข้ามูลนิธิ
5. การรีไซเคิลขยะ เป็นการกำจัดมลภาวะ และเป็นรายได้ค่อนข้างสูง
6. การจัดอาคารสถานที่และสิ่งของ เน้นความเป็นระเบียบและความสะอาด

ศึกษาตงานที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอ้อจ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. การทำงานช่วยเหลือผู้ยากไร้ของอาสาสมัครที่ทำด้วยความเต็มใจ และเป็นสุขที่ได้ทำ
2. มหันตภัยโลกร้อน เกิดจากมนุษย์เบียดเบียนธรรมชาติและแสพสุชจากธรรมชาติจนเกินขอบเขต
3. การอบรมอาสาสมัครแต่ละระดับ เพื่อให้ได้อาสาสมัครที่มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

สิ่งที่น่าสนใจใช้กับมหาวิทยาลัย

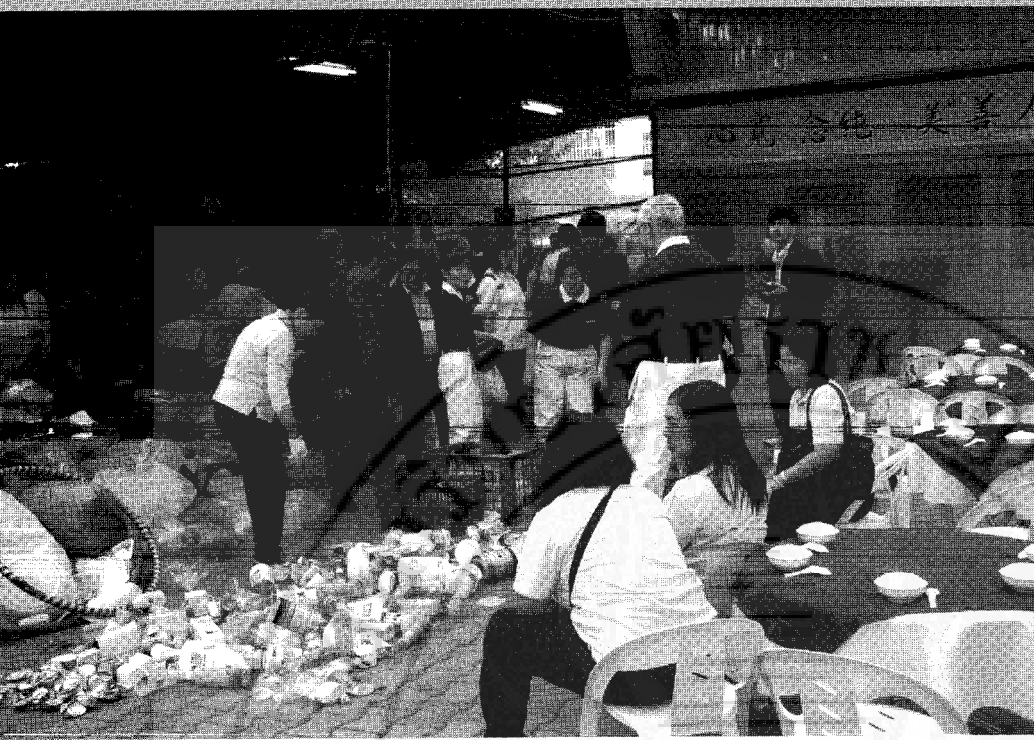
1. สร้างความเข้าใจเรื่อง มหันตภัยโลกร้อน และรณรงค์ให้ทุกคนช่วยกันป้องกัน แก้ไขด้วย วิธีการต่างๆ
2. เน้นการสอนคุณธรรม จริยธรรมอย่างจริงจัง ผ่านการทำกิจกรรมในหลักสูตร และกิจกรรม เสริมหลักสูตร
3. จัดนักศึกษาเป็นอาสาสมัครช่วยงานในหน่วยงานต่างๆ ที่มีผู้ยากไร้ผู้ด้วยโอกาส หรือให้รวมกิจกรรมทางอาชีพในชุมชน เช่น ทำนา ให้อุปถัมภ์ สอนเย็บผ้า การกรรตียง ฯลฯ เพื่อให้ให้นักศึกษา ได้รู้จักและอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

ศึกษาตงานโรงพยาบาลชินติเยนอ้อจ ไทยเป

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. พลังความรักอันยิ่งใหญ่ สามารถสร้างคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่ (สิ่งที่มีคุณค่าที่สุดของมนุษย์ คือ ชีวิต)
  2. ความรอบรู้ รอบคอบ มองการณ์ไกล
- อาทิ จากการออกแบบอาคารโรงพยาบาล ที่คำนึงถึงความทนทาน ความปลอดภัย ความประหยัดความสะดวกสบายของผู้ป่วย และผู้ปฏิบัติงาน โดยใช้ประโยชน์ได้ยาวนาน

ศึกษาตุงงานโรงงานขยะรีไซเคิล

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. ได้เห็นขั้นตอนการทำงานที่มุ่งผลประโยชน์ของงานเป็นที่ตั้ง
2. ได้เห็นความเสียสละหรือจิตอาสาของสมาชิกมูลนิธิ
3. ได้เห็นคุณค่าของวัสดุเหลือใช้ที่นำมารีไซเคิล
4. ธรรมะเป็นเครื่องขัดเกลาจิตใจของมนุษย์
5. แม้จะไม่หวังผลตอบแทน แต่ผู้ให้ยอมได้รับความอึดใจและบิติลูข

สิ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัย

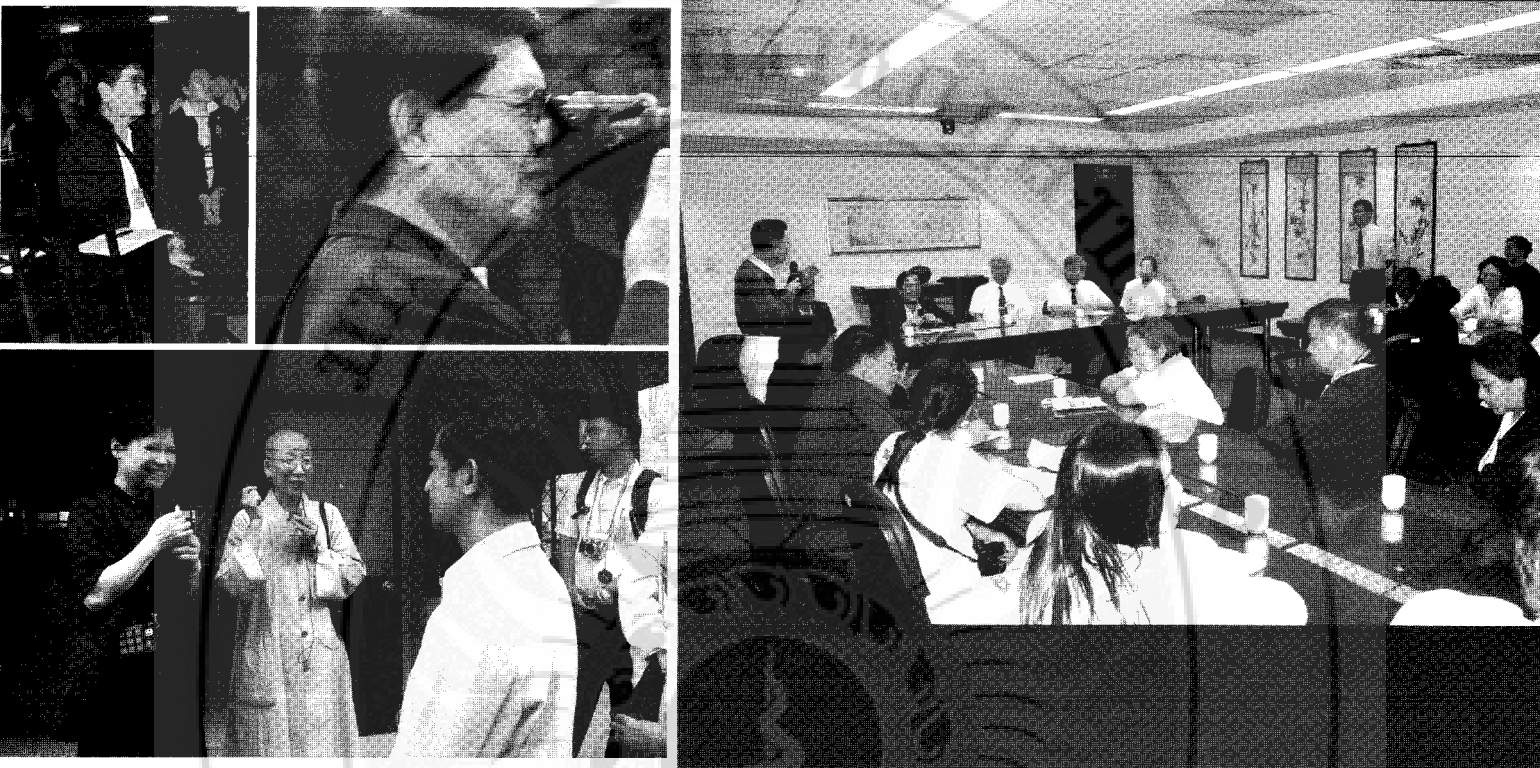
ภาพรวม

สมาชิกของมูลนิธิพุทธฉือจี้ เข้าใจหลักการ จุดมุ่งหมายและพันธกิจของมูลนิธิตรงกันอย่างชัดเจน ทุกหนทุกแห่งที่เราไปศึกษาตุงงาน ผู้ต้อนรับจะกล่าวถึง หลักการ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ ตรงกัน จนผู้ฟังบางคนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายว่าเป็นการพูดซ้ำซาก แต่ข้าพเจ้ากลับรู้สึกชื่นชมและอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งว่า เขาทำอย่างไรจึงทำให้ทุกคนตระหนักร่วมกัน เข้าใจตรงกัน ปฏิบัติร่วมกัน ตามหลักการ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ ที่ดูเหมือนจะซับซ้อนอยู่ในจิตวิญญาณของสมาชิกชาวฉือจี้ทุกคน

โต๊ะโธจากการศึกษาตุงานโต๊ะหวน : เขาทำอะไรและเราทำอะไร

โซคชัย วัฒนะวิบูลย์*

1. ฉือจี้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ แต่ไม่ทิ้งจารีตประเพณีศิลปกรรมเก่าดั้งเดิม เป็นการผสมผสานเทคโนโลยีได้อย่างกลมกลืน
2. การสอนนักเรียน นักศึกษา เน้นการสัมผัสของจริง มีการแทรกหลักสูตร การฝึกสมาธิทุกขั้นตอน และฝึกให้มีวินัยอย่างเคร่งครัด
3. การทำงานของบุคลากร เน้นให้มีการประชุมหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทุกระดับ และต้องทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีการฝึกวินัยในการทำงานอย่างแยกย่อย ทุกคนต้องปฏิบัติตามตารางเวลา มีเครื่องแบบที่ชัดเจน
4. บุคลากรมีความศรัทธาในตัวธรรมาจารย์เจิ้งเหยียนผู้ก่อตั้งเป็นอย่างดีสูง สามารถกล่าวคำสอนของธรรมาจารย์ได้ ไม่ว่าจะพูดในเรื่องใด
5. มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการเผยแพร่และย้ำเตือนคำสอนของธรรมาจารย์ให้ถึงตัวบุคลากรและผู้รับบริการของหน่วยงาน เช่นมีการติดตั้งโทรทัศน์ถ่ายทอดตามจุดต่างๆตลอดเวลาในหน่วยงาน การเขียน จารึกคำสอนไว้ในที่ต่างๆ อย่างชัดเจน เป็นการเน้นเตือนความจำได้อย่างลึกซึ้ง
6. สอนให้รักธรรมชาติและมวลมนุษย์ โดยยึดหลักว่าทุกสรรพสิ่งล้วนมีพระคุณต่อกันทั้งสิ้น จึงต้องมีการตอบแทนต่อกันตลอดเวลา ทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันกับเพื่อนมนุษย์และธรรมชาติได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ผู้ช่วยอธิการบดี

7. สอนให้ทุกคนมองเห็นคุณค่าของสิ่งของเครื่องใช้ ใช้ทุกสิ่งที่มี อยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ฟุ่มเฟือย รักธรรมชาติ ของที่เหลือใช้แล้วในที่หนึ่งยังมีประโยชน์ในอีกที่หนึ่ง และสิ่งของหลายอย่างสามารถนำ กลับมาใช้ใหม่ได้

8. สอนให้คนระลึกถึงพระพุทธศาสนาอยู่เสมอ โดยไม่ต้องย่ำเน้นภาพของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ จึงมีปรากฏอยู่ทั่วไป ในอาคารของฉือจี้

9. จัดทำให้ทุกส่วนของสถานที่เป็นแหล่งเรียนรู้ โดยไม่กระทบกับความงามและธรรมชาติ มีการออกแบบ ได้อย่างผสมกลมกลืน

10. การเผยแพร่รายการทางโทรทัศน์ เน้นด้านคุณธรรม พสม รายการบันเทิงที่ไม่มีพิษภัยต่อสังคม

11. เน้นการประหยัดที่มีความพอดี ไม่หรูหราฟุ่มเฟือย ไม่ทำลายธรรมชาติ

12. มองเห็นคุณค่าของมวลมนุษย์สูงสุด การออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ รวมถึงอาคารสถานที่ เน้นด้าน ความปลอดภัยเป็นหลัก

13. การจัดสภาพแวดล้อม เน้นความอ่อนช้อย สวยงาม แฝงเร้นด้วยคุณธรรมอยู่ทั่วไป พยายามนำธรรมชาติมาใกล้ชิดกับคนให้มากที่สุด
14. การเผยแพร่ผลงานทำได้อย่างแนบเนียน นำอ่าน นำศึกษา และติดไว้ทั่วไป ที่ผู้คนเดินผ่าน เน้นภาพมากกว่าตัวอักษร และตัวอักษรมีขนาดใหญ่ มองเห็นได้ชัดเจน ง่ายต่อการอ่าน แม้ว่าไม่ตั้งใจ แต่ก็ไม่มีสิ่งที่จะจัดห้องแสดงนิทรรศการอย่างเป็นทางการไว้ด้วย
15. การก่อสร้างอาคารเน้นการบำรุงรักษาน้อย แม้ว่าในครั้งแรกจะมีการลงทุนสูง แต่ประหยัดในระยะยาว ครุภัณฑ์ประจำอาคารก็เช่นกัน
16. บุคลากรทุกหน่วยงาน มีการฝึกวินัยพร้อมคุณธรรมจริยธรรมไว้เป็นอย่างดี ทุกคนมีรอยยิ้มอย่างจริงใจและประทับใจกับผู้มาเยือน
17. มีความสามารถในการฝึกจิตของบุคลากรให้มุ่งเน้นการให้ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ปฏิบัติตนตามมรรค 8 และมีพรหมวิหาร 4 ซึ่งเป็นทางสายกลางที่ยอดเยี่ยม
18. การทำงานทุกอย่างมีการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งหมด
19. ทุกสิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องหมาย หรือของที่ระลึกสามารถอธิบายถึงที่มาและหลักธรรมของฉือจื้ออย่างชัดเจน ไม่ได้เน้นไปที่ตัวบุคคล เช่น ดอกบัว 8 กลีบ, เข็มที่ระลึกครบรอบ 40 ปี ใช้ใบโพธิ์ ดอกบัว 8 กลีบและไม้ไผ่ เป็นสัญลักษณ์ เป็นต้น
20. ไม่มีการตั้งชื่ออาคาร สถานที่ เป็นชื่อของตัวบุคคล แต่กลับใช้ชื่อที่สื่อให้เห็นถึงการให้ที่ยิ่งใหญ่ เช่น อาคาร The great love building เป็นต้น

21. การสร้างศรัทธาในตัวผู้นำสามารถทำได้ยอดเยี่ยมจนสามารถดึงดูดผู้คนเข้ามาเป็น อาสาสมัครได้อย่างมากมาย โดยไม่มีค่าตอบแทน กับทั้งยังบริจาคทรัพย์สินผ่านมูลนิธิอีกมากมาย ซึ่งนับว่าเป็นการกระทำที่ยากยิ่ง แต่สามารถทำได้ยอดเยี่ยม

22. ประติมากรรม มีติดตั้งไว้ทั่วไป สามารถสื่อถึงภาระหน้าที่ของฉ้อฉลหรือหน่วยงานของฉ้อฉล โดยที่คนทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ไม่ยาก และสามารถซาบซึ้งในความงามพร้อมกันไปด้วย

23. ไม่พบสิ่งใดๆ ที่สื่อให้เห็นว่าธรรมจารย์อวดอ้างตัวเอง โดยเฉพาะคำสอนต่างๆ ยังคงอ้างถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า และนำคำสอนนั้นมาประยุกต์สอนคนตามสถานการณ์

24. การวางตนอ่อนน้อมถ่อมตน การประพฤติธรรม ความจริงใจอย่างเสมอต้นเสมอปลาย การให้อย่างใหญ่หลวง ทำให้ฉ้อฉลได้รับความไว้วางใจจากผู้บริจาคและอาสาสมัคร จึงทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงไปอย่างน่าชื่นชม

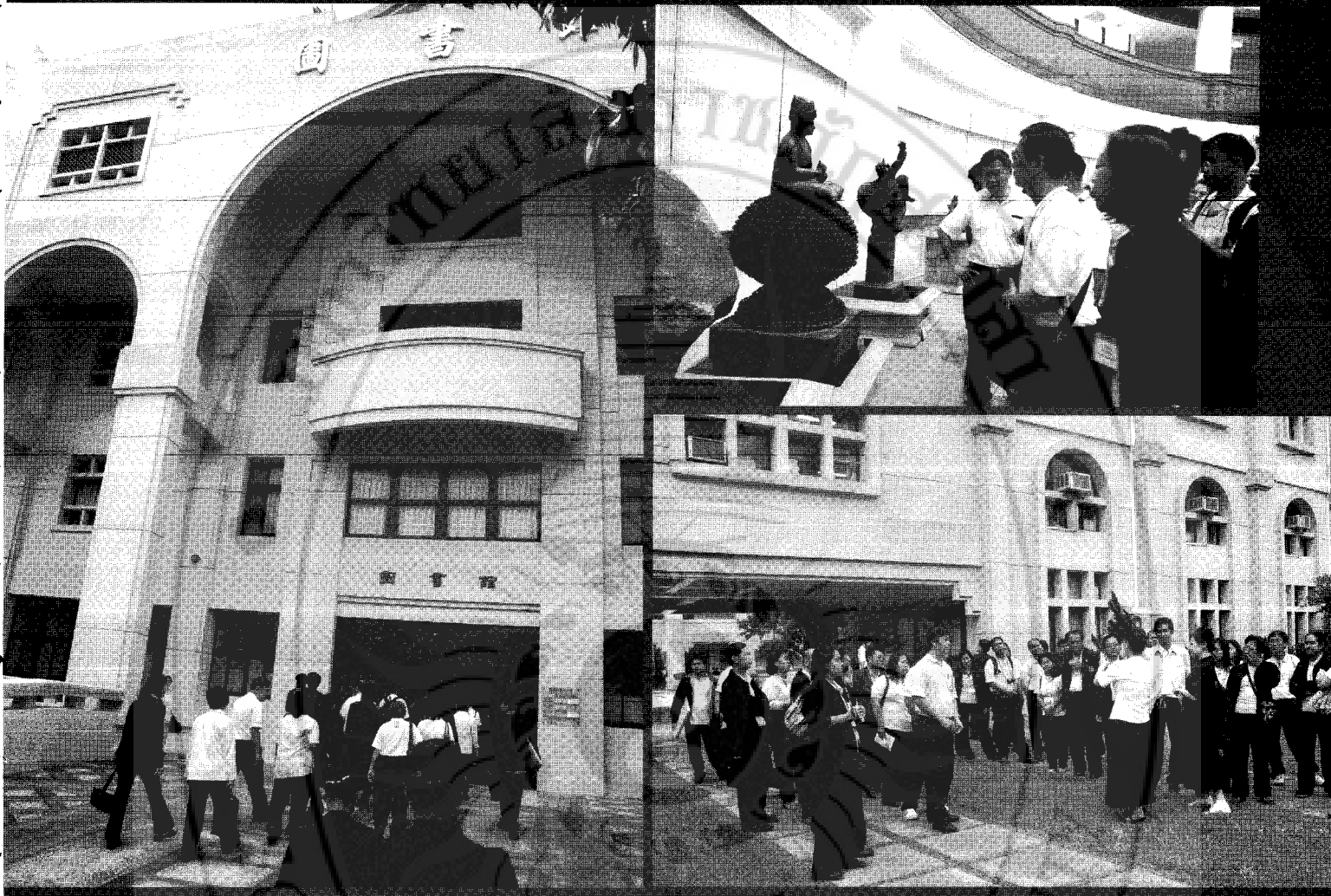
25. มีการนำศิลปะมาประกอบกับส่วนต่างๆ ของอาคารได้อย่างเหมาะสมและกลมกลืน ทั้งรูปลักษณะของอาคาร ภารกิจหน้าที่ และบุคลากรผู้ใช้ประโยชน์ ทุกสิ่งสื่อความหมายไปในทางที่ดีงาม

26. ฉ้อฉลมีข้อได้เปรียบกว่าองค์กรอื่น ที่มีบุคลากรที่เป็นอาสาสมัครอยู่เป็นจำนวนมาก อาสาสมัครเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้ในทุกระดับ มีความชำนาญในกิจการต่างๆ ทุกแขนง ตั้งแต่ระดับล่างสุด คนเก็บขยะ จนถึงระดับปริญญาเอก มาร่วมกันช่วยงาน โดยไม่คิดมูลค่า ทุกอย่างจึงลงตัว

27. สุดท้าย แล้วเราจะทำอย่างไรเพื่อให้เหมือนเขา นี่เป็นภารกิจที่แสนยาก เพราะกว่าเขาจะโตต้องใช้เวลาถึง 40 ปี เริ่มจากจุดเล็กๆ ในการสร้างศรัทธา จากเงินของสมาชิกเพียง 30 คน เก็บเงินวันละ 50 สตางค์ จนเติบโตผู้มีทรัพย์สินนับพันล้าน สมาชิกหลายแสนคนทั่วโลก ร่วมกันสร้าง เราจะวัดรอยเท้าช้างกันไหม ลองก้าวออกไปสักหนึ่งก้าว อย่าวางใจรื่องานใหญ่ยอมไม่เสร็จในวันเดียวแน่นอน แม้พระพุทธเจ้าก็ยังต้องใช้เวลานับสิบนับร้อยชาติในการสำเร็จพระโพธิญาณ เพียงแต่ว่า.....เราจะทำไหม?

งานมูลนิธิพุทธดิ้อจีใต้หวัน

พินิจ ดำรงเลาห์พันธ์ *

มูลนิธิพุทธดิ้อจี มีความหมายว่า เมตตากรุณาและสงเคราะห์บรรเทาทุกข์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2509 ที่อวาลิเยน ไต้หวัน ซึ่งเป็นพื้นที่ห่างไกลความเจริญโดยภิกษุณีธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน ปัจจุบันขยายวงกว้างอย่างทั่วโลกมีสมาชิกมากกว่า 10 ล้านคน ดำเนินภาระกิจสำคัญในการช่วยคนจน สอนคนรวย 8 ประการ คือ

1. ด้านการกุศล : ดูแล ช่วยเหลือผู้ยากไร้
2. ด้านการรักษาพยาบาล : มีโรงพยาบาล 6 แห่ง
3. ด้านการศึกษา : มีโรงเรียนประถม มัธยม อาชีวะ และมหาวิทยาลัย
4. ด้านมนุษยธรรม - จริยศิลป์ (วัฒนธรรม) : ผลิตสื่อ มีสถานีโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียง คือ "ต้าอ้าย"
5. ด้านการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ : ช่วยผู้ประสบภัย
6. ด้านการบริหารจัดการ : มีศูนย์ข้อมูลไขกระดูกใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก
7. ด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม : มีการรีไซเคิล ขยะ
8. ด้านอาสาสมัครชุมชน : มีศูนย์ย่อย ๆ กระจายตามชุมชนต่าง ๆ

สถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย

ต้าอ้าย มีความหมายว่าสถานีโทรทัศน์แห่งความรักอันยิ่งใหญ่ มีมาตรฐานเทียบเท่ากับ BBC และ CNN ส่งสัญญาณไปเกือบทั่วโลก ใช้มืออาชีพพร้อมกับอาสาสมัครที่มีความรู้โดยตรง สถานที่อาคารใหญ่โตสวยงาม มีการจัดระเบียบภายในเรียบร้อย งบประมาณดำเนินการได้จากขยะ recycle ประมาณ 25% (ในแต่ละปีใช้งบประมาณ 800 ล้านบาท) ไม่มีการโฆษณาทางธุรกิจ มีห้องและอุปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนใหญ่ทำรายการเรื่องเชิงคุณธรรม เรื่องราวชีวิตการทำมาหากิน ปฏิบัติดีผ่านละคร ดนตรี นิทาน เพลงและอื่น ๆ

สถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย มีความแตกต่างกับสถานีโทรทัศน์ของประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการในรูปแบบธุรกิจ คำนี้ถึงรายได้เป็นหลัก ทำให้รายการส่วนมากมีเรื่องความรุนแรงการมอมเมาทางวัตถุนิยมบริโภคนิยมและเรื่องเลวร้ายต่างๆ มีรายการแบบสถานีต้าอ้ายน้อยมาก

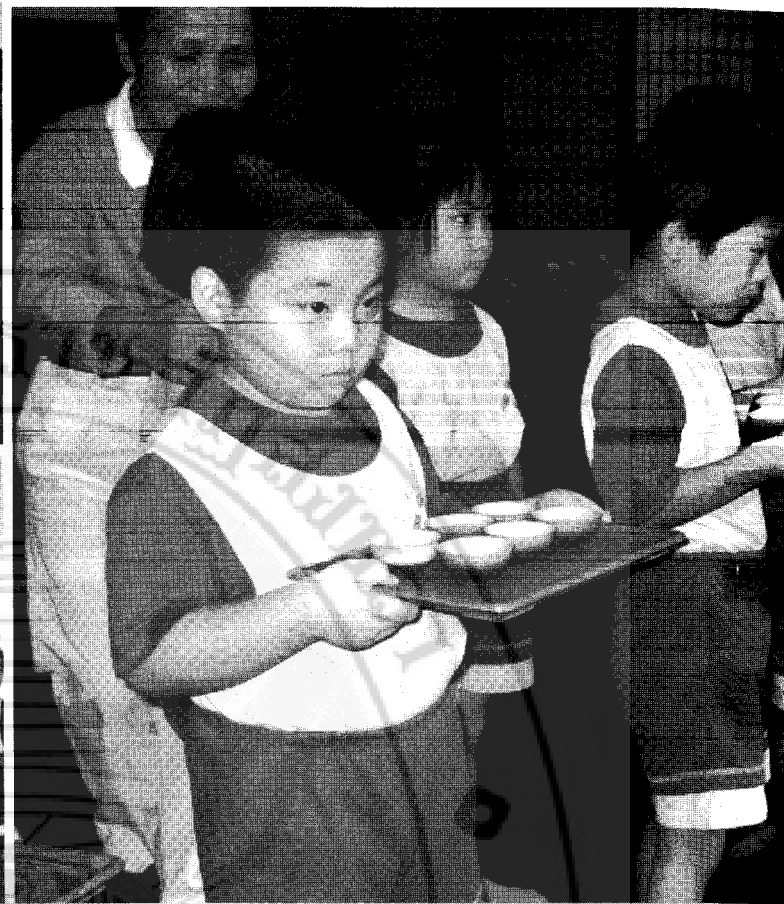
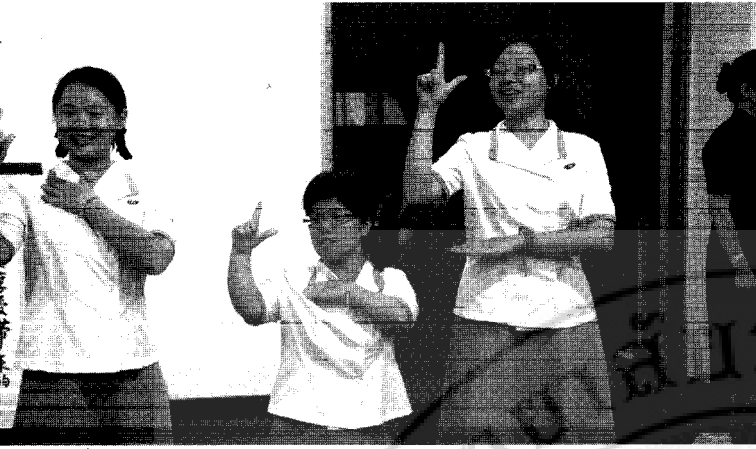
ผลจากการดูงานที่นี่ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสถานีวิทยุกระจายเสียงของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อพัฒนาให้เป็นสถานีวิทยุสีขาวของชาวราชภัฏสงขลา สร้างคุณประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นต่อไป

สำนักงานฉือจีเขตชงชาน "การบรรยาย เรื่องการ เรียนการสอนวาทะธรรม"

เริ่มจากเรียนรู้วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของฉือจีใช้
อุปกรณ์ภาชนะอย่างประหยัดรับประทานอาหารให้หมด ให้รู้คุณค่า
ของอาหารและการประหยัดน้ำในการล้างภาชนะ มีการบรรยายเรื่อง
การเรียนการสอนวาทะธรรม กล่าวถึงการใช้วาทะธรรมประกอบ
ในการเรียนการสอน มีลักษณะการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมผ่าน
กระบวนการเรียนการสอน การร่วมแรงร่วมใจของผู้ปกครองต่อ
กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งบทละคร บทเพลง

ลักษณะมีการร่วมแรงร่วมใจของทั้งครูอาจารย์ สมาชิกอาสาสมัคร และผู้ปกครอง เป็นส่วนดี ต่อกระบวนการปลูกฝังให้นักเรียนมีความกตัญญูและความเมตตา ควรนำมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาซึ่งปัจจุบันยังอ่อนด้อยเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นผลสะสมมาตาม ยุคของ สังคมปัจจุบัน รวมถึงเจ้าหน้าที่และอาจารย์รุ่นใหม่ด้วย

โรงเรียนประถม มัธยมและมหาวิทยาลัยอ็อกซ์

ด้วยเหตุที่การพัฒนาการศึกษาจะทำให้สำเร็จได้ต้องเริ่มจากเด็กเล็กก่อน จึงต้องเปิดโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถม และมัธยม เพื่อชำระจิตใจให้บริสุทธิ์โดยมีปรัชญา คือ พรหมวิหาร 4 เพื่อให้มีคุณธรรมนำความรู้ซึ่งในระดับประถม มุ่งเน้นให้เด็กเกิดจิตสำนึกว่าการบริการผู้อื่น เป็นสิ่งนำ ภาควุฒิใจ ระดับมัธยม นักเรียนจะต้องรู้จักทิศทางของตนเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเพื่อนมนุษย์

มีการเพิ่มวิชาจริยศิลป์ศึกษาในวิถีชีวิตทุกระดับชั้น 5 หมวดวิชา คือ จริยศิลป์การชงชา การจัดดอกไม้ การเขียนพู่กันจีน วัฒนธรรมฉีจี้และกฎระเบียบมารยาทในสังคม

กิจกรรมที่ได้ศึกษาดูงานวิธีการบริการอาหารกลางวันของเด็ก ๆ สอนให้รู้จักบริการผู้อื่น รับผิดชอบหน้าที่รวมถึงความกตัญญูต่อครูอาจารย์ การชงชาเป็นการศึกษาการดำเนินชีวิต

เสริมสร้างบุคลิกภาพ มารยาท การบริการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คติ "จิบแรก ปากต้องพูดดี จิบที่สอง ใจต้องคิดดี จิบที่สาม ต้องทำความดี" มีกิจกรรมให้เด็กนักเรียนเล็ก ๆ ส่งซา ให้คณะที่ไปศึกษาดูงานเพื่อสอนให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการ

ในส่วนของมหาวิทยาลัยฉือจี้ปัจจุบันเปิดสอน 5 คณะ คือ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การศึกษาและสื่อสารมวลชน และบริหารศาสตร์ ทั้งปริญญาตรี โท และเอก โดยมีโครงการแลกเปลี่ยนนิสิตกับมหาวิทยาลัยมหิดล และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาดูงานครั้งนี้ได้เยี่ยมชมชั้นเรียนชงชา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว อย่างไรก็ตามข้อสังเกตห้องเรียนชงชา มีการตกแต่งอย่างเรียบง่ายกลมกลืน โต๊ะทรงเหลี่ยม เบาะนั่งกลม ซึ่งหมายถึง ความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาและอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การนั่งเป็น ไท่หลังตรง สง่างาม และเยี่ยมชมห้องจัดดอกไม้ ซึ่งเป็นการสอนให้เรียนรู้ ความจริง ความดี ความงาม เชื่อมโยงมาถึงชีวิต การดูแลพ่อแม่ และเสียสละให้สังคม อธิบายถึงคุณธรรมจริยธรรมในชีวิต สำหรับโอกาสดี ๆ ที่ได้มาเจอกัน

โรงพยาบาลอวาเคลี่ยนฉือจี้ และซินเตียนฉือจี้ :

โรงพยาบาลพระโพธิสัตว์

อาคารโรงพยาบาลสร้างใหญ่โต มีการออกแบบตกแต่งที่สวยงาม มีสถานที่พักผ่อนของคนไข้และญาติ มีสภาพไม่เหมือนโรงพยาบาลทั่วไป เนื่องด้วยการแพทย์ของฉือจี้เน้นหัวใจของความเป็นมนุษย์ จึงจัดสภาพต่าง ๆ เหมือนกับได้อยู่ที่บ้านกับครอบครัวที่อบอุ่นรวมถึงนำศาสนาเข้าไปเป็นหลักยึดในโรงพยาบาลด้วย การดำเนินการต่าง ๆ ยังคงยึดอาสาสมัครเหมือนงานอื่น ๆ

สำหรับนักศึกษาแพทย์ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกอาสาสมัครอุทิศร่างกายเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาต่าง ๆ ทางกายภาพ ซึ่งในหมู่ชาวฉือจี้เรียกว่า "อาจารย์ใหญ่" ให้เกียรติและยกย่องเคารพเสมือนญาติ ซึ่งหลังจากได้ใช้ศึกษาแล้วก็จัดพิธีศพให้อย่างสมเกียรติเก็บอัฐิไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้ได้ไว้กราบไหว้บูชา ซึ่งคณะแพทย์ใช้ "พรทมิฬาร 4"

เป็นแนวทางพระโพธิสัตว์ที่ชาวฉือจี้ยึดถือ เป็นคำขวัญประจำเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการบริจาค ไช้กระดุกมากกว่าสามแสนรายจนสามารถตั้งธนาคารไ้กระดุกใหญ่อันดับหนึ่งของเอเชียสามารถช่วยชีวิตคนไปแล้วกว่า 800 ราย

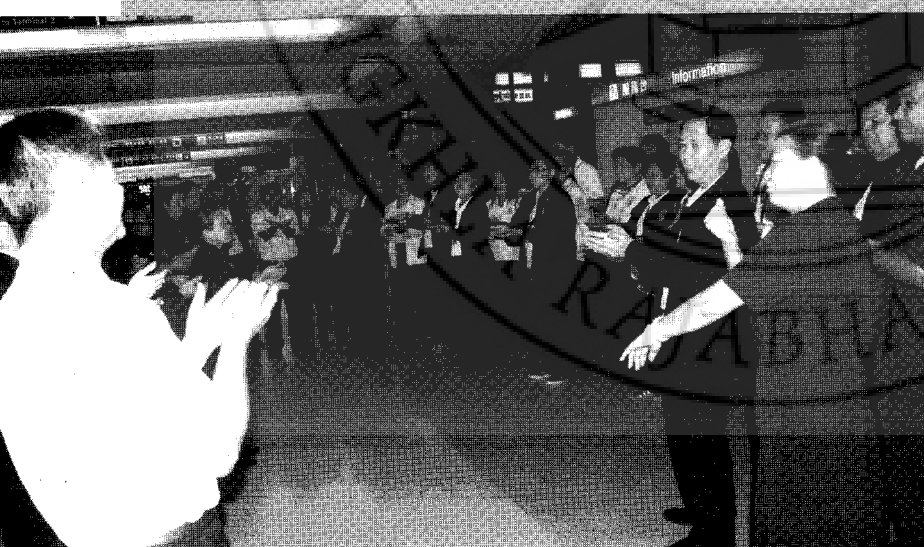
นอกจากเรื่องอาคารสถานที่แล้วภายในโรงพยาบาลยังมีการให้นันทนาการต่าง ๆ กับคนไข้ และผู้มาใช้บริการเพื่อกล่อมเกลาลดใจและให้โรงพยาบาลเสมือนไม่ใช่โรงพยาบาล

การนำเอาแนวความคิดในการจัดการต่าง ๆ นี้มาใช้กับสภาพต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนการสอนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเกิดประโยชน์อย่างมาก

สหนิธิชเกิลเกียบพิง

เนื่องจากรายได้ส่วนหนึ่งของมูลนิธิมาจากขยะ มีสมาชิกอาสาสมัครทำขยะกว่า 5 หมื่น คนอุทิศตนให้กับโรงแยกขยะซึ่งมีกว่า 5,000 แห่ง มีการแยกประเภทออกเป็น 10 ประเภท โดยสมาชิกหมุนเวียนกันเข้ามาทำการแยกขยะแต่ละประเภทเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และจำหน่ายเป็น รายได้ของมูลนิธิ รวมถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาคนสร้างจิตสำนึกให้กับครอบครัว และสังคม

อย่างไรก็ตามการที่สามารถดำเนินการได้เป็นผลมาจากได้ทวนมีมาตรฐานในการรักษา สิ่งแวดล้อมที่ดีเยี่ยม มีการแยกขยะตั้งแต่ระดับประชาชนคนทิ้งขยะแล้ว ทำให้ภารกิจการแยกขยะ ของมูลนิธิฉือจี้ดำเนินไปได้สะดวก ซึ่งการนำมาใช้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานั้น ถ้าผู้ทิ้ง มีการแยกของก่อนทิ้ง การนำไปใช้ประโยชน์ก็ดำเนินการได้ จะทำอย่างไรให้มีระบบการจัดการทิ้งขยะ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยได้

การศึกษาที่บูรณาการด้วยเทคนิควิธีมูลนิธิพุทธฉือจี้

อังคณา ธรรมสังการ*

รู้จักมูลนิธิพุทธฉือจี้

มูลนิธิพุทธฉือจี้ (The Buddhist Compassion Relief Tzu Chi Foundation) ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 โดยเริ่มต้นที่เมืองฮวาเหลียน (Hualien) เป็นเมืองที่ห่างไกลความเจริญทางตะวันออกของเกาะไต้หวัน โดยภิกษุณี ธรรมอาจารย์เจิ้งเหยียน (Venerable Dharma Cheng Yen)

คำว่า "ฉือจี้" ภาษาจีนกลาง หมายถึง "เมตตากุณา และสงเคราะห์บรรเทาทุกข์" ที่เป็นเป้าหมายหลักของมูลนิธิแห่งนี้ สืบเนื่องจากท่านธรรมอาจารย์ ได้พบว่ามีคนตายเพราะขาดเงินหมอมจึงไม่รับรักษา คนส่วนใหญ่ยากจน สาเหตุหนึ่งเกิดจากมีสมาชิกในครอบครัวไม่สบายป่วยไข้ ต้องใช้เงินเพื่อรักษาพยาบาล เป็นจุดเริ่มต้นที่ท่านคิดสร้างโรงพยาบาล โดยมีกลุ่มแม่บ้านเพียง 30 คน ช่วยกันออมเงินวันละ 50 สตางค์ และบอกบุญไปยังบุคคลอื่นๆ จนปัจจุบันฉือจี้มีสมาชิกบริจาคเงินเกือบ 10 ล้านคนทั่วโลก สามารถสร้างโรงพยาบาลฉือจี้ที่เน้นการเคารพต่อทุกชีวิต 6 แห่ง มีสถานศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัยที่เน้นความรักและการให้ต่อสังคม

มูลนิธิฉือจี้เป็นองค์กรการกุศล มีปรัชญา "สอนคนรวย ช่วยคนจน" เพราะสังคมปัจจุบันผู้ยากไร้ขาดวัตถุดิบปัจจัยในการครองชีพ ส่วนผู้มั่งมีขาดอาหารทางใจจึงสอนคนรวยก่อนโดยการรู้จักให้และมองคนที่ด้อยกว่า เพื่อให้คนรอบข้างในสังคมเดียวกันมีความสุข ทำให้ตนเองมีความสุขจากการใช้

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์, รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

และทำประโยชน์ให้กับสังคม ฉ้อจี้ดำเนินการกิจ 8 ประการ ดังนี้

1. การกิจการกุศล (Charity) ให้การดูแลผู้ยากไร้ในระยะยาว ให้การช่วยเหลือฉุกเฉิน และออกเยี่ยมเยียนผู้ยากไร้ถึงบ้าน

2. การกิจการรักษาพยาบาล (Medical) มีโรงพยาบาลฟรีคลินิก เครื่องช่วยทางการแพทย์ และกลุ่มอาสาสมัครทางการแพทย์ที่ไปตรวจเยี่ยมผู้คนที่ห่างไกลจากโรงพยาบาล

3. การกิจด้านการศึกษา (Education) สร้างมหาวิทยาลัยฉ้อจี้ ที่มีทั้งด้านการแพทย์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยี ตลอดจนโรงเรียนมัธยม โรงเรียนประถม ที่เน้นความรักและเคารพต่อชีวิต

4. การกิจด้านมนุษยธรรม-จริยศิลป์ (Humanitarian) ผลิตสื่อต่าง ๆ เผยแพร่ภารกิจและหลักคำสอนของฉ้อจี้ เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกทั่วโลก ปัจจุบันฉ้อจี้มีสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย (Da-Ai TV) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า สถานีโทรทัศน์ความรักที่ยิ่งใหญ่ ที่ผลิตรายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตตลอด 24 ชั่วโมง มีเว็บไซต์ รายการวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

5. การกิจการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ (International Relief) ให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ (เป็นการขยายภารกิจจากการกุศล) ช่วยทุกประเทศทั้งที่มีและไม่มีสาขาของฉ้อจี้

6. การกิจด้านการบริจาคไขกระดูก (Bone Marrow Registry) ศูนย์ข้อมูลไขกระดูก ฉ้อจี้ใหญ่เป็นอันดับสามของโลก รองจากอเมริกาและยุโรป และใหญ่ที่สุดในเอเชีย (ขยายภารกิจการรักษาพยาบาล)

7. การกิจอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกผู้คนในสังคมทุนนิยม ให้ยึดอายุสิ่งของให้นานที่สุด การจัดการขยะ มูลนิธิมีสถานีแยกขยะกว่า 5,000 แห่งทั่วโลกได้วันนำเงินที่ได้มาสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ต้าอ้ายได้ถึง 1 ใน 3 ส่วน

และการเลือกใช้วัสดุผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม รักษาโลกนี้ที่เราอาศัยอยู่ให้มีสภาพที่น่าอยู่ (ขยายภารกิจด้านการศึกษา)

8. ภารกิจด้านอาสาสมัครชุมชน (Community Volunteers) กระจายศูนย์กลางการปฏิบัติการกิจเป็นศูนย์ย่อยตามความพร้อมของชุมชน เพื่อให้สมาชิกฉ้อจี้ดูแลผู้ประสบทุกข์ในเขตของตน ทำให้มีความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ได้ดี อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความใกล้ชิดของผู้คนในชุมชนด้วย (ขยายภารกิจด้านมนุษยธรรม)

ลักษณะโครงสร้างองค์กรของฉ้อจี้

ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ

1. สมณารามจิ้งซือ (Jingsi Jienshe) เป็นสถานที่พำนักของธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน และสาธุศิษย์ ตลอดจนเป็นสำนักงานสนับสนุนและพัฒนาภารกิจทั้ง 8 ด้าน

ท่านธรรมาจารย์ มีวัตรปฏิบัติที่น่าเลื่อมใสตั้งแต่บวช คือ ท่านยึดคติ "วันใดไม่ทำงาน วันนั้นไม่ต้องกิน" ที่สมณารามไม่มีการบิณฑบาต ไม่รับนิมนต์ไปสวดในสถานที่ต่าง ๆ ท่านและสาธุศิษย์จะปลูกผัก ทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ และทำการกุศล

2. มูลนิธิพุทธฉ้อจี้ ส่วนของฆราวาส ประกอบด้วยอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร หมายถึงชาวฉ้อจี้ที่ไม่ได้รับค่าจ้างเงินเดือนใด ๆ มาด้วยสมัครใจ และเป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติการกิจทั้ง 8 ประการของฉ้อจี้ ตลอดจนการหาสมาชิกใหม่ การรวบรวมเงินบริจาคจากสมาชิก การเผยแพร่คำสอนของธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน และการดูแลอาสาสมัครด้วยกันเอง ส่วนเจ้าหน้าที่ หมายถึงผู้ได้รับเงินเดือนทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและประสานงานด้านต่าง ๆ ในมูลนิธิและระหว่างอาสาสมัครกับสมณารามจิ้งซือ แต่เจ้าหน้าที่หลายคนก็เป็นอาสาสมัครด้วย

การศึกษาดูงานวันแรก สถานีโทรทัศน์ตำรวจ/สำนักงานอัยการประชาชน

สถานีโทรทัศน์ตำรวจ เรียนรู้วัฒนธรรมแรกคือการไม่สวมรองเท้า มีการนำถุงผ้ามาให้เพื่อนำรองเท้าเก็บและถือไประหว่างเดินดูงานที่สถานีโทรทัศน์ ถุงผ้าทุกใบมีหมายเลขเพื่อให้จำได้ จะคืนเมื่อจะกลับนำรองเท้าออกมาสวม ห้องประชุมเป็นโถงโล่ง โต๊ะใช้โต๊ะเตี้ย เก้าอี้พลาสติกขนาดเล็ก พื้นห้องเป็นไม้ มีรูปพระโพธิสัตว์วางมือบนลูกโลก รูปพระโพธิสัตว์วาดได้คล้ายท่านธรรมาจารย์ ดอกไม้ ต้นไม้ประดับเน้นไฟดูเรียบหรูเป็นเอกลักษณ์ เลี้ยงน้ำชาและอาหารว่าง ซึ่งมีการย้ำมาว่าต้องทานให้หมด เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ไม่ต้องการให้มีของเหลือ ขาวฉือจี้ ถือว่าเป็นการทิ้งบุญ และเขาไม่มีถังขยะไว้ใส่เศษอาหารด้วย

ตัวอาคารสถานีโทรทัศน์ มีห้องเป็นสัดส่วนที่สามารถตกแต่งเป็นห้องผลิตรายการ ดำเนินรายการรูปแบบต่าง ๆ มีไฟ มีฉากจำนวนมาก ที่น่าสังเกตคือ สะอาดมาก เพราะทุกคนไม่สวมรองเท้า ลิฟท์ในสถานีโทรทัศน์ตัวใหญ่มาก สูงเพราะต้องขนย้ายอุปกรณ์ตัวใหญ่ ๆ จะได้สะดวก ขณะบรรยายแนะนำสถานที่ ไกด์กิตติมศักดิ์ คุณเมตตา ได้กล่าวถึง

* หลักธรรม 5 คำ 3 ข้อ คือ

กันเอน (2 คำ) หมายถึง การขอบคุณ ขอขอบคุณทุกสิ่งที่ทำให้มี เกิด พบ ในทุกเรื่อง

จันเงิน (2 คำ) หมายถึง การเคารพ การยกย่อง กตัญญู บิดา มารดา สรรพสิ่งและเมื่อเราขอบคุณสรรพสิ่ง ก็ควรต้องให้ความเคารพด้วย

อ้าย (1 คำ) หมายถึง รัก รวมทั้งการให้อภัย การเชื่อใจ ทำให้ทุกอย่างมีความสุข

‘คุณเมตตา พึ่งท่านธรรมาจารย์ในวาระต่างๆ แล้วรวบรวมไว้กล่าวว่า คนเราทำมร 3 อย่าง คือ

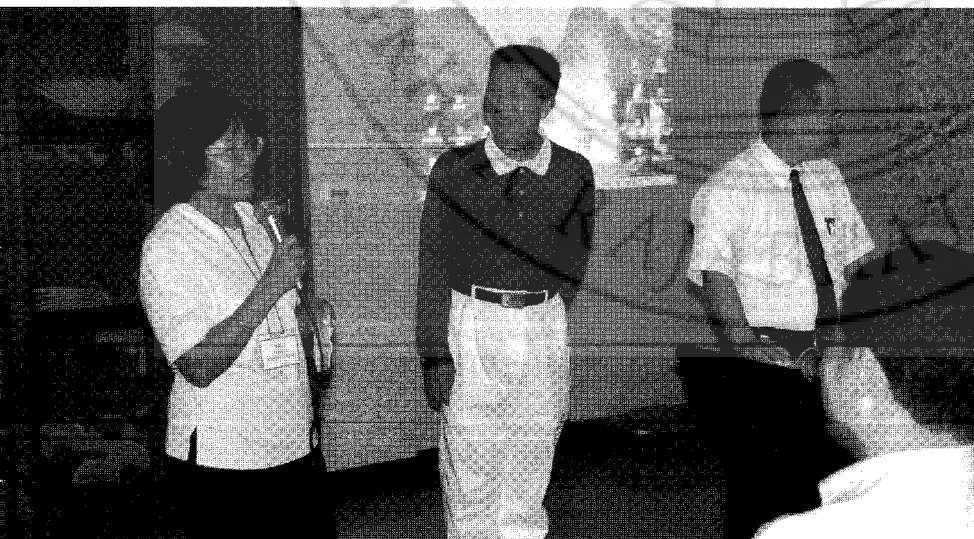
ห้ามรอที่จะทำบุญ เพราะคนยากไร้จำนวนมาก ไม่สามารถรอเราพร้อมได้ ต้องเร่งทำบุญทุกวัน เมื่อมีโอกาสจะต้องรีบทำ

ห้ามรอที่จะกตัญญู เพราะคุณพ่อ คุณแม่ของเรา อาจไม่ได้มีชีวิตยืนยาวนัก ต้องเร่งกตัญญู แสดงให้ท่านรู้ ต้องบอกท่านด้วย

ห้ามรอตาย บางคนแก่ เจ็บป่วยเป็นโรค นอนรอความตาย ทำอย่างนี้ไม่ได้ ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ท่านสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมได้ ห้ามนอนรอความตาย (ตัวท่านธรรมาจารย์เป็นโรคประจำตัวคือโรคหัวใจ ไม่เคยเดินทางออกนอกเกาะได้ทุกวัน แต่ทำประโยชน์ให้กับโลกได้)

สมาชิกฉัจฉิมุขคน แสดงถึงวัฒนธรรมที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ให้ความรักกับทุกคนเสมือนคนในครอบครัว เคารพต่อธรรมชาติ ทุกสิ่ง มีวิธีการคิดในทางสร้างสรรค์ตามหลักพุทธ มรรค 8 โดยมีจุดศูนย์รวมสร้างศรัทธาจากผู้นำที่แสดงตนถึงความแน่วแน่ ไม่เอาเปรียบเห็นแก่ได้ สร้างความไว้วางใจ และเชื่อถือว่า "ดีแท้" ทั้งยังโอบอ้อม อารี เมตตากับทุกชีวิตไม่ว่าจะเป็นคนชาติเดียวกันหรือต่างชาติ ในวิถีที่สร้างความศรัทธา ย่อมเกิดความสงสัยในผู้ที่ไม่ได้ประสบกับตน จึงมีสถานีโทรทัศน์ด้าอ้าย เพื่อสร้างสื่อบริสุทธิ์ และต่อยอดถึงการทำงานที่ช่วยให้คนมีมั่งมี และคนจนมีความสุขเพิ่มขึ้น

สถานีโทรทัศน์ เป็นการสื่อสารเพื่อให้คนที่วัฒนธรรมแตกต่าง มีความเข้าใจฉัจฉิมุข และยังเป็น การส่ง สื่อวัฒนธรรมฉัจฉิมุขในด้านเมตตา การมีระเบียบวินัย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น มีความสุขกับการให้ โดยเมื่อยังมีการให้ก็ยังมีส่วนเพิ่ม สืบสานเจตนารมณ์ที่จะช่วยคนให้คนที่ทุกข์ได้สุขจากการให้ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย เงิน หรือร่วมวัฒนธรรมฉัจฉิมุข ก็ถือว่าได้ช่วยโลก

วัฒนธรรมฉือจี้ที่รับทราบ คือ

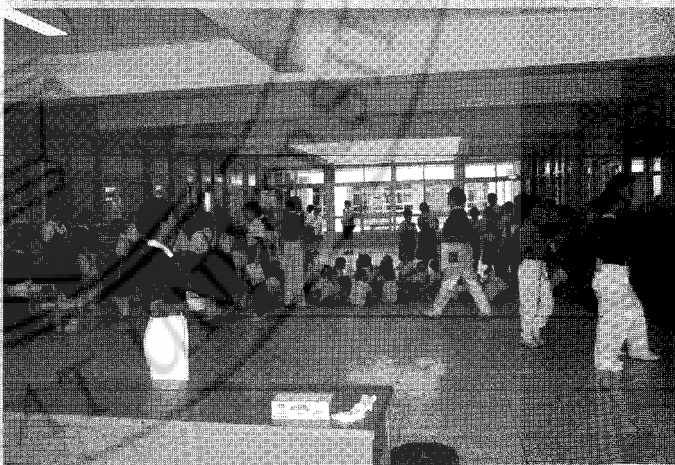
1. การมีแก่น้ำ ชาม ตะเกียบส่วนตัว เพื่อลดขยะ ทานอาหารให้หมด และอนามัยส่วนบุคคล
2. การทานเจ ไม่เบียดเบียนสัตว์ และลดการฆ่าสัตว์ (คนได้หัววัน นิยมทานเจ)
3. การร่วมแรงทำกิจกรรมเป็นหมู่คณะ ทำโดยสมัครใจ เสียสละแรงกาย ใจ และเงินส่วนตัว
4. กิจกรรมที่ทำเป็นกิจกรรมเพื่อสังคม สร้างคน การเป็นอาสาสมัครเพื่อไปพบกับคนทุกข์ จะได้มีเมตตา เข้าใจโลก รักตัวเอง และคนบนโลกมากขึ้น
5. การมีวินัย การรักษาความสะอาด การประหยัด เอาใจใส่ต่อความรู้สึกของคนอื่น เช่น การเดินเป็นแถว เพื่อเปิดทางให้กับผู้ใช้ทางคนอื่น ได้มีช่องทางเดินด้วย การล้างมือมีถังรองใต้ก๊อกน้ำ นำน้ำจากถังมาล้างรอบที่หนึ่ง เมื่อล้างสบู่ใช้น้ำจากถัง แต่เมื่อมือใกล้สะอาดจึงเปิดจากก๊อกน้ำ น้ำที่สะอาดและยังใช้ได้อีกก็จะขังในถังให้คนต่อไปได้ล้างมือ ห้องน้ำ มีที่กดชักโครก 2 เส้น เพื่อประหยัดน้ำ เส้นแรกใช้น้ำน้อย เส้นที่สอง เพื่อกิจกรรมที่ใช้น้ำมาก เป็นต้น
6. การร้องเพลง แสดงท่าทางภาษามือประกอบ เป็นการกระตุ้น ตอกย้ำให้ทำ ระลึกปฏิบัติว่าต้องการอะไร เช่น เพลง ครอบครัวเดียวกัน เพลง ปณิธานของธรรมาจารย์ที่จะเชื่อใจ ให้อภัย และรักคนทั่วโลก

เมื่อขึ้นรถบัสนี้เพื่อไปยังสำนักงานฉือจี้เขตชงชาน คุณล้มก็แจกแก่น้ำ และถุงเท้า เพื่อที่เราจะได้ใช้ตลอดการศึกษา ดูงานครั้งนี้ ในการดูงานครั้งนี้ มีอาสาสมัครที่มาช่วยเหลืออธิบายดูแลเราหลายท่านที่จำได้คือ คุณสุชน (เดินทางมาจากกรุงเทพฯ เป็นคนไทย) คุณบังอร คุณเมตตา คุณวิวัฒน์ คุณล้ม (อาสาสมัครที่อยู่เมืองไทย พูดภาษาไทยได้ เป็นชาวไต้หวัน) คุณสมหวัง สวยมามา (อาสาสมัครที่ร่วมเดินทางด้วย) ระหว่างทางก็มีการสอนเพลง สอนภาษามือและให้วาทีธรรมเป็นระยะ เช่น

- ทำงานต้องใช้ใจทำ ใช้ใจทำ ต้องใช้สมาธิ
- คนซีโมโท คือ คนบ้าชั่วคราว
- การไปช่วยเหลือคน ไม่ใช่ว่าเรามีความสามารถไหม

แต่ถามว่าเรามีใจไหม

สำนักงานฉือจี้เขตชงชาน เป็นที่ประชุมอาสาสมัคร เพื่อสร้างความเข้าใจ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นี้ก็มีวัฒนธรรมถอดรองเท้าไว้ในถุงผ้า มีการเลี้ยงอาหารเย็นกับคณะผู้ดูงาน โดยมีอาสาสมัครมาร่วมโต๊ะอย่างน้อย 1 คน ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมการทานอาหาร มีชาม ตะเกียบ ช้อนแจก ส่วนแก่น้ำเอามาจากกรด ตักอาหารแล้วต้องทานให้หมด มีน้ำซุปรบริการแต่ท่านต้องทานอาหารจานแรกให้หมดก่อนจึงมาตักน้ำซุปรเพื่อล้างชามไปในตัว ไม่ใช่เอาอีกชามมาตักน้ำซุปรเหมือนบ้านเรา เพื่อที่ชามจะได้ไม่สกปรกมาก เมื่อล้างจะทำให้ประหยัดน้ำ หลังจากทานอาหารแล้ว ก็ย้ายไปอีกห้องหนึ่งเพื่อชมการแสดง คาดว่าที่นี่เป็นโรงเรียนด้วย น่าจะระดับอนุบาล ประถม ดูจากเด็กที่มาแสดงกิจกรรมบนเวที และยกน้ำชามาต้อนรับ

ห้องประชุม เนื่องจากที่สำนักงานทราบ ว่า กลุ่มที่มา
ดูงาน เป็นคณะอาจารย์ ทำให้เขาต้อนรับเราอย่างเต็มที่ พยายาม
ถ่ายทอดประสบการณ์ เพื่อที่เราจะได้นำไปในการสอนลูกศิษย์
เพราะที่นี่มีภารกิจด้านการศึกษามองว่าเป็นการสร้างคนใน
อนาคต ถ้าคนดีมีจำนวนมาก ๆ สังคมก็ย่อมดีด้วย นอกจาก
คณะดูงานแล้วยัง มีกลุ่มอาสาสมัคร ผู้ปกครอง จำนวนหนึ่งด้วย

การสอนของที่นี่ใช้วาทีธรรม เป็นบทเรียนหลัก นำ
เสนอในลักษณะของบทเพลง มีการแสดงภาษามือ เดินระบำ
ละคร บทบาทสมมุติ มีการถ่ายทอดประสบการณ์ที่คิดว่าประสบ
ความสำเร็จของกลุ่ม มาแสดงด้วยความตั้งใจจริง เพื่อให้เรา
รู้สึกได้เพราะได้รับชมเอง เช่น การยกน้ำชาของเด็ก ๆ แสดงถึง
การอบรมมรรยาท ให้เด็กแสดงกิจกรรมเดินประกอบเพลง การ
อบรมจริยธรรมเด็กโดยชมรมผู้ปกครอง แสดงบทบาทสมมุติ
เพื่อให้เด็กได้เข้าใจหน้าที่ของตน และตระหนักว่าพ่อ แม่
ทำงานหนักเพื่อเรา ซึ่งสนุกและทำให้ทราบว่าเด็กประเทศไทย ๆ
ก็มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันเลย เพราะเอาอย่างมาจาก TV
ที่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีเลย ซึ่งชมรมผู้ปกครองได้แสดงให้โรงเรียน
ต่าง ๆ ในเมืองนั้น เพื่อให้เด็ก ๆ มีสำนึกที่ดีขึ้น และยังมี
การแสดงการเลี้ยงลูกแพะ ที่ทำให้อาจารย์หลายคนน้ำตาซึม เพราะ
ซาบซึ้งระลึกถึงบุญคุณแม่ วาทีธรรมที่พอจดจำได้ คือ

พูดมากสู้พูดน้อยไม่ได้ พูดน้อยสู้พูดดีไม่ได้

พูดร้ายเหมือนงูพันพิษ พูดไม่ดีเหมือนเอาก้อนอิฐมา ขวางทาง

กว่าจะได้กลับเข้าที่พังกก็ตึกพอสมควร และรุ่งขึ้นต้องตื่น แต่เช้าประมาณ ตีสี่ ตีห้า

ศึกษาดูงานวันที่สอง

โรงเรียนปรกม-บิรมยวือจี้ มหาวิทยาลัยวือจี้ วิทยาลัยเทคนิควือจี้

ระบบการศึกษาของวือจี้ มีปรัชญาเดียวคือ เน้นพรหมวิหาร 4 ให้เด็กมีพลังทั้ง 4
เกิดเป็นคุณธรรมนำความรู้ โดยมียุทธศาสตร์ในแต่ละระดับดังนี้

ระดับชั้นประถม : มุ่งเน้นให้เด็กเกิดจิตสำนึกว่าการบริการผู้อื่นเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ

ระดับชั้นมัธยม : นักเรียนต้องรู้จักทิศทางชีวิตของตนเอง

ระดับมหาวิทยาลัย: เน้นให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเพื่อนมนุษย์

อาคารเรียนของสถาบันการศึกษาทุกที่ สถาปัตยกรรมคล้าย ๆ กัน ใหญ่โต ไม่เน้นการใช้
เครื่องปรับอากาศ ทุกห้องใช้แสงสว่าง ลมธรรมชาติ มีพัดลมเพดานใช้อยู่บ้าง ทุกอาคารและสนามกีฬา
ตั้งชื่อให้มีความหมาย สนามกีฬา ชื่อ สนามให้อภัย ทุกสถานที่สะอาด มีความละเอียดเพราะส่วนใหญ่
มักใช้ก้อนหินเล็ก ๆ รวมกันเป็นเสา เป็นทางเดิน ซ่อนความหมายในลักษณะของชาวจีน ที่เป็นปรัชญา
ให้คิด เรียนรู้ และตีความ เสาทุกต้น พื้นทางเดิน ประกอบด้วยหินก้อนเล็ก ๆ หมายถึง การเกิดสิ่งใหญ่โต
เหล่านี้ได้ มาจากพลังของคนจำนวนมาก เสาเหลี่ยม มีความหมายถึงความซื่อสัตย์ ด้านบนโค้ง

แสดงถึงความยืดหยุ่น หลังคาคลายตัวอักษรจีน "เหียน" แปลว่า คน เพราะทุกที่ กำลังสร้างคน โดยจุดเด่น คือมุ่งเน้นปลูกฝังจริยธรรม วิถีสร้างสังคมที่ดี เรียกว่า การสร้างมนุษย์ที่แท้จริง เพราะ "มนุษย์" ท่านพุทธทาส ท่านได้ให้ความหมาย ว่า คนที่ผ่านการอบรมให้มีจิตใจสูง การสร้างจิตใจสูง ในสถาบันการศึกษาของฉือจี้ เรียกว่า วิชาจริยศิลป์ ใช้ 3 กิจกรรมในทุกๆระดับแต่มีความลึกซึ้งเพิ่มขึ้น คือ

1. การชงชา ให้ความเคารพ ขอบคุนต่อธรรมชาติ ทั้งดิน ฟ้า อากาศ ที่ทำให้มีชารสเลิศ เป็นการศึกษาเพื่อดำเนินชีวิต เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี มารยาท การบริการ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยมีคติเตือนใจว่า จิบแรก ปากต้องพูดดี จิบที่สอง ใจต้องคิดดี จิบที่สาม ร่างกายต้องทำความดี เรียนรู้การให้ความเคารพ (ชั้นเด็กเล็ก เชิญ ผู้ปกครองให้เด็กได้บริการ)

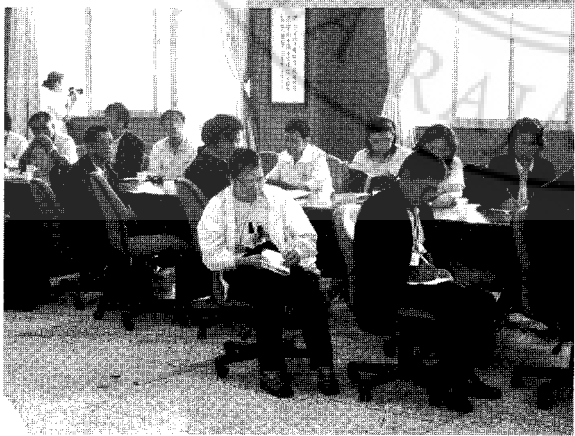
2. การจัดดอกไม้ ให้เคารพเพื่อนที่ต้องทำงานร่วมกัน เคารพความคิดที่แตกต่างให้ทำงานเป็นทีม เป็นการใช้ดอกไม้แจกันเดี่ยวอธิบายคุณธรรม จริยธรรม ในวิถีชีวิต ที่น่าสนใจคือโต๊ะที่ใช้เรียนจัดดอกไม้มีการออกแบบให้เปิดจากด้านบนได้ โดยมีถังขยะซ่อนอยู่ภายใน เพื่อความเรียบร้อย

3. การเขียนพู่กันจีน ให้เคารพตนเอง จิตต้องสงบเหมือนฝึกสมาธิ ตั้งใจ จึงจะวาดเส้นได้สวยงาม

ความสะอาดของตัวอาคารเรียน เกิดจากนักเรียน ครูร่วมกัน ไม่มีภารโรง อาสาสมัครก็มาช่วยบ้าง เช่น การตัดหญ้า จัดสวน ระบบการศึกษาของที่นี่เน้นการ

ดูแลเด็ก รวมไปถึงผู้ปกครอง มีอาสาสมัครมาทำหน้าที่ พ่อแม่อุปถัมภ์ ขณะที่ศึกษาดูงานที่วิทยาลัยเทคนิค เป็นช่วงเพิ่งเปิดเทอม พ่อแม่อุปถัมภ์นัดหมายมาพบ นักศึกษาที่เพิ่งเริ่มการศึกษาใหม่ ที่ทราบมาพ่อแม่ อุปถัมภ์เป็นอาสาสมัครฉือจี้จากทั่วประเทศ นอกจาก ทำความรู้จักกับนักเรียน นักศึกษา ให้ความอบอุ่น เหมือนพ่อแม่ ยังทำความรู้จักไปยังผู้ปกครอง พ่อแม่ ของนักเรียน นักศึกษาด้วย เพื่อช่วยกันดูแลนักเรียน นักศึกษา เรียกว่าไม่ดูแลแยกส่วน บ้าน-โรงเรียน-สังคมต้องดี

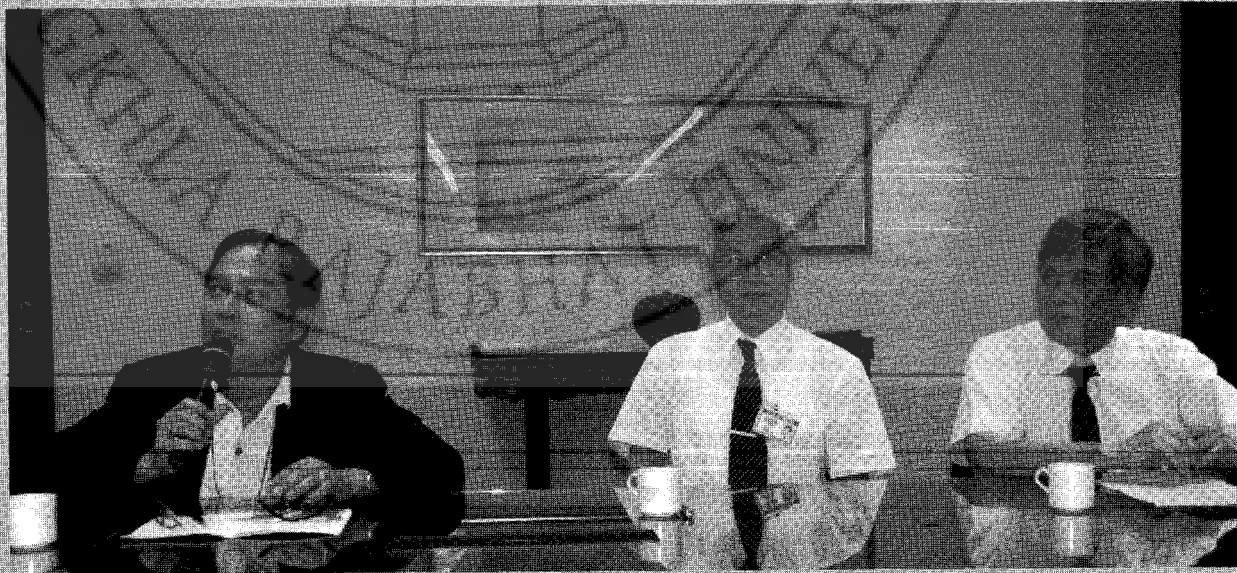

BUDDHIST TZU CHI UNIVERSITY

นักเรียน นักศึกษาที่นี้ต้องสวมเครื่องแบบ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน อีกทั้งยังเป็นการเตือนผู้สวมใส่ให้คำนึงถึงหน้าที่ของตนเองว่ากำลังเป็นอะไร กำลังทำอะไร เครื่องแบบเป็นความแน่นอนในสิ่งที่ถูกต้องที่เราทำ แม้ภายนอกอาจจะดูเหมือนถูกกำหนดด้วยเครื่องแบบ ทว่าสมองและจิตใจมีอิสระเต็มที่ในการคิดสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้คุณครูยังเสนอแนะให้เมื่อแบ่งนักเรียนทำงานกลุ่ม ให้ตั้งชื่อกลุ่ม เช่น กลุ่มสมานฉันท์ กลุ่มสามัคคี กลุ่มปรองดอง เมื่อนักเรียนทะเลาะกัน ก็จะบอกกลุ่มสามัคคี เขาไม่ทะเลาะกันนะ นักเรียนก็จะปรับตัวใหม่ และสิ่งที่โรงเรียนประถมนสอนคือให้นักเรียนมีจิตสำนึกบริการ ตอนทานอาหารกลางวัน จะมีอาหารมาตั้งหน้าห้อง นักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดีเท่านั้นจึงจะได้บริการ ตักให้คุณครู ตักให้ตนเองก่อน จึงจะตักให้เพื่อน ๆ โดยทั้งชั้นจะทานอาหารกันในห้องเรียน ที่หน้าชั้นมีนิทรรศการการนำขยะมารีไซเคิล ได้ตุ๊กตา ที่วางดินสอของเล่น รูปภาพปะติด ซึ่งเป็นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง

ทีมมหาวิทยาลัยฉือจี้ ซึ่งมีการผลิตบัณฑิตด้านการแพทย์ สาธารณสุข นิเทศศาสตร์ เกษษศาสตร์ มีวิดิทัศน์ ที่ทำให้อาจารย์ชาวซึ่งน้ำตาไหลอีกแล้ว วิชากายวิภาคศาสตร์ เป็นวิชาที่ต้องศึกษาโดยการผ่าศพอาจารย์ใหญ่ คนจีนส่วนใหญ่ไม่นิยมบริจาคร่างกาย จึงขาดแคลนอาจารย์ใหญ่ที่จะใช้ศึกษา ทางมหาวิทยาลัยมีพิธีกรรมที่แสดงถึงความเคารพอาจารย์ใหญ่ โดยนักศึกษาต้องรู้จักกัญญาตีอาจารย์ใหญ่ ทราบประวัติ ความดี เพื่อจะได้ให้

ความเคารพ หลังจากเรียนต้องมีการเย็บคืนสภาพท้อศพด้วยผ้าขาว ทำพิธี
 ฌาปนกิจตามศาสนา นำเข้าบางส่วนเก็บไว้ในอัฐิที่ทำอย่างดีเป็นรูปคล้าย
 ศาลาทรงจัน นำไปเก็บไว้ที่ห้องโถง ๗ ห้องเรียน ญาติสามารถมาแสดงความ
 เคารพได้ตลอดเวลา ทำให้มีการบริจาคร่างกายจำนวนมาก อาจารย์ใหญ่
 บางท่าน อัศวินโอไว้บอกนักศึกษา ก่อนเสียชีวิตด้วย "นักศึกษาแพทย์จะกรีด
 ผ่าศพของเราผิดพลาดสักกี่ร้อยครั้งก็ไม่เป็นไร เรานอนุญาตให้ทำได้เต็มที่
 แต่เมื่อจบไปเป็นแพทย์แล้วห้ามกรีดผ่าตัดใครผิดแม้แต่ครั้งเดียว"

เมื่อชมวิดิทัศน์แนะนำมหาวิทยาลัยทำให้ทราบที่ที่ตำบลบึงกุ่ม
 ตกลงกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและนานาชาติ ดังนั้นในครั้งนี้ ท่าน
 อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง (MOU)
 กับท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยฉือจี้ด้วย

ข้อสังเกตจากการศึกษาดูงาน คือ อัตราส่วนของนักเรียนต่อห้อง
 ไม่มากนัก ในทุกระดับการศึกษา ซึ่งอาจจะเพราะอยู่ต่างจังหวัด ไม่ใช่
 เมืองหลวง หรือคนในได้หัวบางส่วนอาจต่อต้านไม่เข้าใจวัฒนธรรมของ
 สถาบันการศึกษา อาจมองเด็กที่มีระเบียบวินัยในเชิงสงสัยว่าถูกบังคับหรือเปล่า ที่น่ายกย่องคือการสร้างคนให้เป็นมนุษย์
 เน้นการเคารพ ยกย่องทุกอย่าง จึงทำให้ประทับใจชาวใต้หัวนี้ ดังตัวอย่างการบริจาคร่างกายเพื่อเป็นอาจารย์ใหญ่
 มหาวิทยาลัยฉือจี้

หลังอาหารมื้อเย็น คุณเงินมาทำธุระที่สวาทาลัย ท่านมาจากสำนักงานฉือจี้เซตชงชาน ที่เราเพิ่งไปเมื่อวาน
 จึงมาเพิ่มเติมความรู้ให้เรา (แสดงถึงความเป็นครูจริง ๆ ที่ต้องการให้ศิษย์ได้รับความรู้เต็มที่ ยิ่งรู้ว่าเรามีเวลาน้อย
 ก็ตามมาให้ที่ร้านอาหาร ก่อนพวกเขากลับบ้าน)

ท่านมาเพิ่มเติม เพื่อให้ครูไม่เกิดความท้อแท้ ผิดหวังเสียก่อน โดยมาแนะนำทฤษฎี 4 เรื่องเพื่อให้เป็นครูที่ดี
 ทั้งหมดนี้ท่านได้เคยบรรยายที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ด้วย ครูต้องสอนทั้งนักศึกษาและผู้ปกครองเพื่อให้
 สังคม บ้าน โรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กรุ่นใหม่

เรื่องที่ หนึ่ง ต้องรู้ปัจจุบัน สภาพสังคม ทางฉือจี้ มองว่า "สมุทัย" ของการสร้างมนุษย์ ในปัจจุบันคือเด็กอยู่ในสภาพ
 แวดล้อมที่ไม่ดี มีโทรศัพท์เป็นครู สอนวัตถุนิยมตลอดเวลา ท่านจึงสอนว่า

- 1.1 เด็กขาดความรู้ในการช่วยเหลือตนเองในการดำรงชีวิต เช่น ไม่รู้จักทักกระเบาตัวเอง ให้พ่อแม่ทักให้ การซักผ้า ดูแลห้องนอนของตัวเอง เป็นต้น ซึ่งมาจากพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ไม่ได้เป็นแบบอย่าง หรือตามใจลูกมากเกินไป
- 1.2 เด็กคิดไม่เป็น แยกแยะไม่ได้ว่าจะไรดี อะไรไม่ดี มักจะตามเพื่อน ตามแฟชั่น
- 1.3 เด็กมีปัญหาครอบครัว ครอบครัวในปัจจุบันแตกแยก หย่าร้างมากขึ้น
- 1.4 สิ่งแวดล้อมหรือสังคมไม่ดี ครูก็ไม่กล้าขัดใจพ่อแม่ ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวด

เรื่องที่ สอง การมองตน (สร้างครุต้นแบบ ตามแนวทางวิจัย)

2.1 สิ่งต้องห้าม 5 อย่าง

- 2.1.1 ไม่ทำหน้าที่แบบเจ้าแก้ว (ยิ้มเมื่อรับเงิน) แต่ต้องยิ้มตลอดเวลา
- 2.1.2 อย่าลุยคนเดียว ทำงานต้องทำเป็นทีม จะได้มีที่ปรึกษา เป็นกำลังใจกัน
- 2.1.3 อย่าจำเจทำวิธีเดียว มีการสอนหลายรูปแบบที่ทำให้เป็นตัวอย่างแล้ว
- 2.1.4 อย่าท้อแท้ ท้อถอย ตั้งใจแน่วแน่ ต้องประสบผล คุณเงินกล่าวถึงนักเรียนคนหนึ่งเป็นเด็กที่ดี และไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบ ครูก็พยายามสอน ยกตัวอย่าง แต่เด็กคนนี้ก็มึนพฤติกรรมเหมือนเดิม จนครูเริ่มท้อ วันหนึ่งเด็กคนนั้น เข้ามากระซิบกับครูที่สอนเขาว่า มีครูคนเดียวที่สอนแต่สิ่งที่ดีให้เขา เขารับทราบแล้ว แต่ที่เขายังมีพฤติกรรมเหมือนเดิม เพราะไม่อยากให้เพื่อนล้อ

2.1.5 อย่าหวังดี แต่ประสงค์ร้าย ตามใจ ปล่อยปละละเลย เหมือนพ่อแม่รังแกฉัน

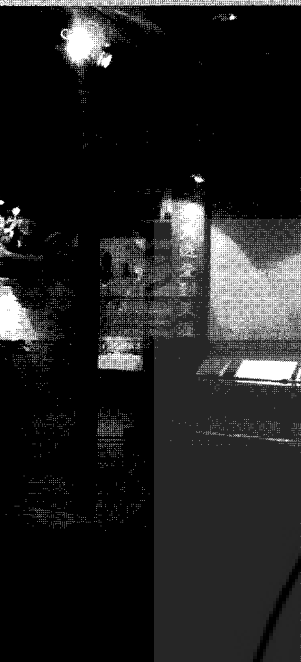
2.2 สิ่งที่ต้องคำนึง 5 อย่าง

- 2.2.1 เด็กมีสิทธิ์จะทำผิดได้ ครูไม่ควรคิดว่าเด็กทำผิดไม่ได้ เรามีหน้าที่แก้ไข ชี้ทาง
- 2.2.2 ไม่ควรมองเด็กในจุดยืนของครูหรือพ่อแม่ ควรมองในจุดยืนของเด็ก
- 2.2.3 อย่าตราหน้าเด็กว่าเป็นคนมีปัญหา จะทำให้เรามีอคติ ต้องช่วยเด็กแก้ปัญหา
- 2.2.4 ไม่มีเด็กคนไหนที่สอนไม่ได้ มีแต่ครู หรือพ่อแม่ที่สอนไม่เป็น
- 2.2.5 ความจริงเด็กไม่ต้องการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เราเป็นครูต้องเคียงข้างเด็ก แบ่งปันกับครูคนอื่น เพิ่มเติมความรู้ดึงแก้วเปล่าเสมอ สังคมจึงจะดีขึ้น

เรื่องที่ สาม เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อให้ครูนำไปใช้ เน้นการนำวาทะธรรมไปสอนเด็ก เริ่มจากปัญหาใกล้ตัว ยกสถานการณ์ในปัจจุบันมาเป็นกรณีศึกษา แล้วสอดแทรกด้วยวาทะธรรม

ตัวอย่าง

- 3.1 ภาชิตจีน "ถ้าแน่ใจว่าตัวเองถูก ต้องเสียงดัง ไม่ต้องกลัว" ปัญหาคือการต่อล้อต่อเถียงกัน เด็กก็จะเอาเป็นเอียงอย่าง วาทะธรรม คือ ยังมีเหตุผล ยิ่งควรพูดอย่างนุ่มนวล และให้อภัย

3.2 ปัญหาแม่ฟัว ลูกสะใภ้ แก้วด้วย วาตะธรรม การติดต่อผู้อื่นเป็นหน้าที่และต้องพูดพร้อมรอยยิ้มด้วย หากเขาไม่รับไมตรี ถือเป็นการของเขา

3.3 สภาพสิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีวิถีการดำรงชีวิตที่ผิด มีแค่นต้องชำระ ตาต่อตา ฟันต่อฟัน

วาตะธรรม การทำดีขาดเราไม่ได้ การทำเลวจะต้องไม่มีเรา

3.4 ชาวหนังสือพิมพ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ไทเป ซึ่งจักรยานแล้วโดนคนขี่เมาทำร้ายจนตาย เมื่อนักข่าวมาสัมภาษณ์ ภรรยาที่บังเอิญเป็นอาสาสมัครฉือจี้ ภรรยาตอบว่า ท่านธรรมอาจารย์สอนว่า การให้อภัยต่อผู้อื่นดีต่อตัวเอง ทำให้ชาวไต้หวันโดยทั่วไปแปลกใจ บางท่านโทรศัพท์มาหาอาสาสมัครท่านนี้ เล่าให้ฟังว่าครอบครัวของเขามัวแต่ฟ้องร้องไม่สิ้นสุด เป็นทุกข้ออยู่หลายปี หลังจากทราบข่าวของอาสาสมัครและคำสอนของท่านธรรมอาจารย์ ทางครอบครัวก็เรียกกันกลับมาปรึกษากันใหม่ ว่าจะเชื่อคำสอนท่านธรรมอาจารย์ไหม จะได้หมดทุกข์ เสียเงินเสียทองไปมากแล้ว

เรื่องที่ สี่ แหล่งภูมิปัญญา ข้อมูลที่นำมาสนับสนุนเรื่อย ๆ

การที่ได้มีการออกไปเยี่ยมผู้ยากไร้ ผู้ป่วย ทำหน้าที่อย่างอาสาสมัคร เมื่อครูพบคนที่ต้องทุกข์ ครูจะมีเมตตาทำให้อ่อนโยนและเข้าใจว่าเรามีบุญต้องช่วยเหลือโลก สร้างโอกาสให้เด็ก บ้านและโรงเรียนต้องเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับเด็ก

ศึกษาดูงานวันที่สาม

สมณารามจิ้งซือ ศาลาจิ้งซือ(พิพิธภัณฑ์ฉือจี้) โรงพยาบาลอวาศุ่ยฮงฉือจี้

สมณารามจิ้งซือ ซึ่งเป็นที่พำนักของท่านธรรมอาจารย์เจิ้งเหยียน เมื่อลงจากรถก็พบกับอาสาสมัครถอดสูท มาช่วยกันกวาดลานเก็บขยะใบไม้ ก่อนไปทำงานประจำ ทราบว่าทุกเช้าจะมีคนมาจำนวนมาก ช่วยทำงานเท่ากับเป็นการออกกำลังกายในช่วงเช้า และบางส่วนร่วมประชุมถ่ายทอดสดออกรายการโทรทัศน์ กลุ่มของเราได้เข้าห้องพิเศษอยู่ใกล้ ๆ กับห้องที่ท่านเจิ้งเหยียนให้โอวาท เนื่องจากถ้าเข้าห้องประชุม ต้องเจียบ ห้ามหลับ จึงไม่มีใครอาสาเข้าห้องประชุม ขอยุ่ห้องพิเศษซึ่งมีโทรทัศน์วงจรปิด ถ่ายทอดเห็นความเคลื่อนไหวภายในห้องประชุม กิจกรรมที่สมณารามจิ้งซือ

ช่วง 7.00-8.00 น. คือการประชุมผ่านสื่อ
โทรทัศน์ มีโรงพยาบาล 6 แห่ง ที่สมณาราม
ก่อนเข้าห้องต้องถอดรองเท้า วางให้เป็น
ระเบียบ ในห้องน้ำมีเชือกที่กดชักโครก 2 เส้น
เส้นหนึ่งน้ำน้อย และอีกเส้นน้ำมาก

เนื่องจากก่อนหน้านี้มีการมอบเสื่อ
กาวนให้นักศึกษาที่จบการศึกษานิเทศศาสตร์
รุ่นที่ 3 ที่สมณาราม โดยท่านได้มอบให้กับ
นักศึกษาทุกคนเหมือนเราได้รับปริญญา วันนี้ท่าน
เลยกล่าวโอวาทถึงการจบการศึกษาของนักศึกษา
กลุ่มนี้

การสืบทอดสิ่งดีงามค่อย ๆ ต่อยอด
การพัฒนาทำให้เกิดการแตกแยกเล็กซึ่งไป
นักศึกษาค่อย ๆ เรียนรู้ให้มาก เสื่อกาวน
บ่งบอกใจกายต้องเป็นหนึ่ง การมอบเสื่อกาวน
เท่ากับเป็นการมอบภาระหน้าที่ให้นักนิเทศ-
ศาสตร์ สร้างสรรค์สังคมให้สงบสุข ด้านการ
แพทย์ทำงานต้องประสานกัน ทั้งหมดในสาขา
ต่าง ๆ คนไข้ทั้งดีและไม่ดี สุขภาพก็มีอะไรที่
บกพร่องในตัวเอง การที่เรามีภูมิคุ้มกันก็จะ
ทำให้เราแข็งแรง การสื่อสารก็เป็นได้ทั้งที่ดี
และไม่ดี การสื่อสารที่ไม่ดี คนที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ

ก็รับไปจะทำให้สังคมไม่ดี โลกกำลังวุ่นวาย สังคมไม่สงบสุข มีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร
ดังนั้นเราจึงมาเริ่มสื่อ แต่สิ่งที่ดีงามให้กับมวลชน การปราศรัยมักจะมีการประกอบ
การสื่อสารเหมือนธารน้ำ อายาลิมการสื่อสารที่ดีเป็นการสร้างความรู้ สร้างสังคมที่สงบสุข
ชีวิตของมนุษย์ทำอะไรให้เกิดสติปัญญา การสื่อสารมีความสำคัญมาก ๆ ทำอย่างไร
ต้องปลูกฝังให้บุคลากรที่กำลังจะจบไปเป็นธารน้ำที่บริสุทธิ์ สื่อสารให้สังคมเกิดความเมตตา
ครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่จบทำงานที่สถานีโทรทัศน์ด้าอ้าย เป็นพื้นฐานให้นักศึกษามีความดี
ด้านนักศึกษาไปอยู่ที่อื่นต้องมีความคิดเป็นของตนเองว่าสิ่งไหนดี ไม่ดี แต่อย่าลืมนี่จะถ่อมตน
นักศึกษาที่จบออกไปต้องคิดทำอะไรให้สังคม สโลสะอาด ดีงาม สิ่งดีงามเกิดจาก น้ำใจของ
คนเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อน

นักศึกษานิเทศศาสตร์ทุกคนก่อนจบต้องมีการทำวิทยุทัศน์ครอบครัวตัวเอง เวลาทำ
จะได้ตระหนักถึงความลำบากของพ่อแม่ ที่ส่งเราเรียน วันนี้มีตัวอย่างวิทยุทัศน์ ครอบครัวของ
นักศึกษาที่มาจากครอบครัวปานกลาง ทั้งพ่อและแม่เป็นอาสาสมัครฉีฉี พ่อช่วยงานจราจร
ช่วงเช้า ทำงานเป็นช่าง แม่พิการขาเดินไม่สะดวก เมื่อคราวได้หวั่นมีแผ่นดินไหว ไม่สามารถ
ไปช่วยที่เกิดเหตุได้ทำหน้าที่ฝ่ายบัญชี ข้อมูลที่สำนักงาน ท่านเจิ้งเหยียนกล่าวว่า การทำ
วิทยุทัศน์เรื่องคนในครอบครัวแสดงความกตัญญู คนที่พิการแต่ทำประโยชน์เพื่อสังคมจิตใจ
มิได้พิการ แม้รายได้ต่ำก็ส่งลูกจนเรียนจบ และยังทำฉีฉีให้สังคม อย่างนี้มองไม่ออกว่า
เขาพิการ สังคมจะแข็งแรงต้องดูที่จิตใจ ไม่ใช่ดูที่ภายนอก ข้อสำคัญเราเลี้ยงลูกหลานเขารู้ไหม

พ่อแม่ลำบาก ครอบครัวนี้มีพื้นฐานดี ลูกหลานก็จะมีทิศทางที่ดี หวังว่า นักศึกษาจะดูแลจิตใจให้ดี ทำหน้าที่ให้ดี เมื่อสังคมไม่สงบสุข โลกก็จะวุ่นวาย ต้องเริ่มเข้าใจความสำคัญของชีวิตก่อน จึงจะทำให้สังคมสงบ อนาคตมาจากวันนี้

หลังจากจบการให้อาหารของท่านจึงเขียน กลุ่มที่อยู่ตามโรงพยาบาลทั้ง 6 แห่ง ทอยออกมา แบ่งปันความรู้ ความก้าวหน้าของแต่ละแห่ง ตัวอย่าง

หมอมจากโรงพยาบาลฮวาเหลียน : กล่าวถึงการรักษาเนื้องอกในสมอง ด้วยวิธีการฝังเข็ม การสร้างภูมิ
ต้านทานโรคมะเร็ง

ท่านจึงเขียน : เวลาบำบัดโรคให้ใช้แผนโบราณ แผนปัจจุบันร่วมกัน

ผ.รพ. : ทุกอย่างเพิ่มจากตัวเอง โลกเล็ก ครอบครัว สังคม ประเทศ ทุกคนแสดงบทบาทของตนเอง ให้ดีจะทำให้โลกเกิดความสมดุลได้ ไม่ว่าเรื่องราวใหญ่โตก็เกิดจากเล็กๆ

ท่านจึงเขียน : กระบวนการถ่ายทอดสำคัญมาก ความสัมพันธ์ ครู ศิษย์ ถ้าอาจารย์ถ่ายทอดได้ดี ลูกศิษย์ก็จะทำหน้าที่ได้ดี

พยาบาล : คนต้องการบริจาคไขกระดูก มากอยคิวแต่เช้า เมื่อหมดเวลาคนที่ตั้งใจก็ไม่มีโอกาส ทำให้คนที่มีความคิดที่ต้งามเสียความรู้สึกลึก

ท่านจึงเขียน : ถ้าทุกๆ คนมีความพร้อม ในความคิดที่ต้งาม สังคมก็จะดีขึ้น

พยาบาลเพิ่งจบ : ความประทับใจที่เจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมมือกัน เมื่อมีการตรวจคุณภาพของโรงพยาบาล จากเจ้าหน้าที่ภายนอก

ท่านจึงเขียน : ทุก ๆ เรื่อง ทุกๆ งาน จุดเริ่มต้นยาก ถ้าเริ่มต้นด้วยดี ต่อๆ ไป ก็จะมี

อาสาสมัคร : วารสารของฉือจี้ เขาได้รับเพียง 2 ฉบับ ต้องการกระจายให้สมาชิกจำนวนมาก เขาจึงเปลี่ยนมาใช้วิธีส่งด้วย E-mail

ท่านจึงเขียน : อาสาสมัครท่านนี้ทำหน้าที่ถ่ายทำ หาข่าวโทรทัศน์ด้าอ้าย แล้วหาสมาชิกเพิ่มด้วย

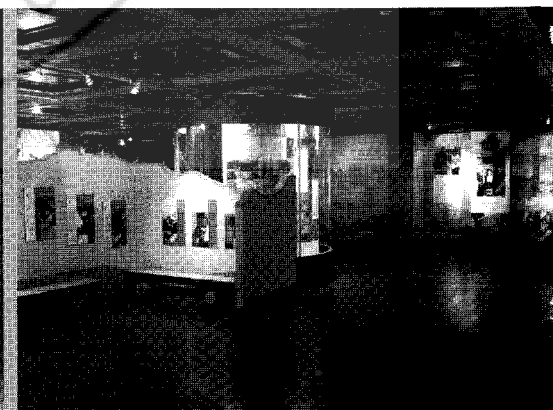
อาสาสมัคร : ประสบเหตุ นักศึกษาคนหนึ่งขับรถจักรยานยนต์ชนกับรถกระบะ พ่อเป็นทุกข์มากเพราะลูกชายคนเดียว อาสาสมัครก็ปลอบ ทุกเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ทุกวัน ตอนนี้นักศึกษาย้ายจากห้อง ICU ไปห้องปกติแล้ว

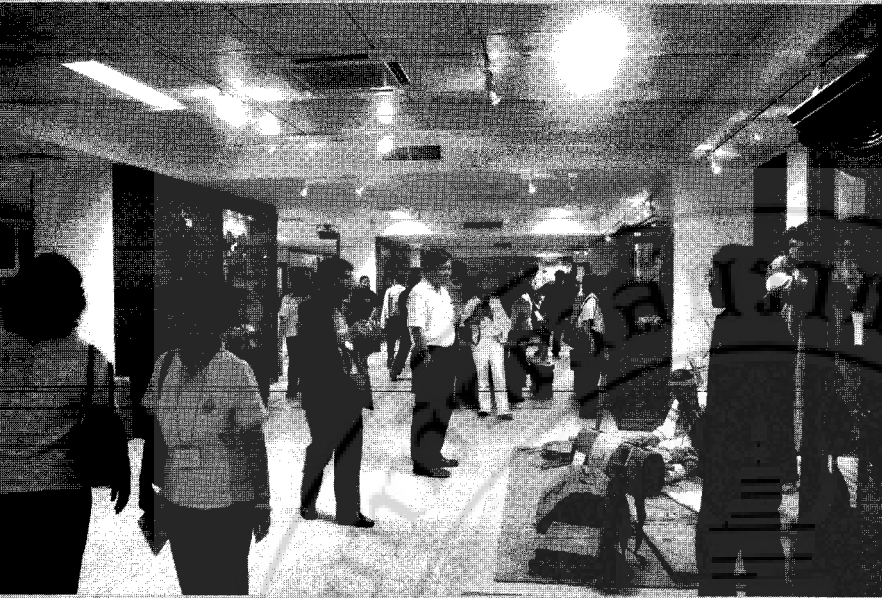
ท่านจึงเขียน : อวยพรให้ผู้ป่วยหายเร็ว ๆ

พยาบาล : รายงานว่าที่โรงพยาบาลมีพยาบาลกลุ่มหนึ่งไปร่วมประชุม จะนำเรื่องคุณธรรมไปแบ่งปันกับผู้ร่วมประชุมจากที่อื่นด้วย

ท่านจึงเขียน : สิ่งที่ดี ควรถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้

อาสาสมัคร : ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่หาข่าว เมื่อไปสัมภาษณ์ คนทั่วไปมักจะมีภาพไม่เหมาะสม จึงคิดวิธีการ โดยการยกป้าย ให้ยิ้ม พูดช้า ๆ แทนการพูด เพราะส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดสด

(ตัวอย่าง คราว ๆ เท่าที่จดได้ในหนึ่งหน้ากระดาษ ยังมีต่ออีกหลาย ๆ คน ทมอพยาบาล หรืออาสาสมัครแต่ละคนไม่ซ้ำกัน) คนสุดท้ายเป็นชายหนุ่มที่เข้าซื้อบริจาคไซกระดุก และไซกระดุกของเขาได้มีโอกาสช่วยชีวิตคนได้ ท่านจึงเขียนจึงมอบของที่ระลึก และกล่าวว่า เป็นคนที่โชคดี นอนหลับตื่นหนึ่งก็ได้สร้างบุญแล้ว คนอื่นต้องอาศัยความอดทนพยายาม จึงจะสะสมบุญได้ (การแสดงความจำนงบริจาคไซกระดุก ทางโรงพยาบาลจะเจาะเลือดเก็บไว้ตรวจด้วยเทคนิคพิเศษ เมื่อผู้ป่วยที่ต้องการใช้มีเนื้อเยื่อที่เข้ากันได้ ประมาณ 1 ใน 5 หมื่น จึงจะให้มาสู่กระบวนการเจาะไซ

กระดุกจากตัวเราไปให้ผู้ป่วยจริง ๆ ใครที่ได้บริจาคก็ถือว่าได้โอกาสทำบุญ กุศลอันยิ่งใหญ่ นอกจากนี้ทางได้หัวหน้ามีกฎหมายไม่ให้คนที่บริจาค กับคนที่รับบริจาครู้จักกัน ดังนั้นเมื่อผ่านพ้นไปหลาย ๆ ปี ทางมูลนิธิอาจเรียกให้มาเจอกัน ถ้าคนที่รับบริจาคมีความประสงค์จะขอบคุณ)

หลังจากจบการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประมาณ 1 ชั่วโมงนี้ ท่านจึงเขียนกับบอกลูกศิษย์ให้มาตามกลุ่มผู้เข้ามาศึกษาดูงานทุกท่านไปพบ ท่านเมตตามอบสร้อยข้อมือลูกประจำ และเข็มเงินรูปใบโพธิ์ ต้นไผ่ แทนสัญลักษณ์ ครบ 41 ปีของมูลนิธิ หลังจากนั้นก็มีกิจกรรมรูปหนึ่งนำชมรอบ ๆ สมณาราม มีพิพิธภัณฑ์ ที่แสดงแบบจำลองว่าสมณารามมีการขยายตัวอย่างไร ไม่มีการรื้อถอนสร้างเพิ่ม การปลูกผัก การทำเทียน โรงอาหาร โรงแยกขยะที่น่าสนใจของที่นี่ คือ มีการประชาสัมพันธ์งานของมูลนิธิในที่โล่งแจ้ง รอบๆ แปลงปลูกผักใช้วินิลเขียนภาษาอังกฤษ พร้อมรูปถ่ายการทำงาน มีวาทีธรรมด้วย งานทุกอย่างต้องทำอย่างมีสมาธิ ถือว่าทำงานเพื่อฝึกสมาธิ ขอขอบคุณผู้ที่ทำให้เราได้ช่วยเหลือ เพราะเราได้มีโอกาสทำบุญ ลดความฟุ้งเฟ้อ หลังจากนั้นก็ปล่อยให้คนไทยได้ซื้อของ เมื่อซื้อของกันจำนวนมากแล้ว ทางร้านของหมดเลยบางรายการ ชื่อมากจริง ๆ ดิฉันก็มีโอกาสได้บอกกับภิกษุณี ว่าที่คนไทยชอบซื้อเพราะต้องการฝากให้คนที่เรารักที่ไม่ได้มาด้วย

เยี่ยมชมศาลาจิ้งจอก หรือพิพิธภัณฑ์ฉือจี้ เป็นอาคารใหญ่มีหลายชั้น ต้องถอดรองเท้า ใส่ถุงผ้าเดินถือ เมื่อต้องขึ้นบันได หรือลงชั้นล่างซึ่งมีถึงชั้นใต้ดิน 2 ชั้น เขามักจะใช้บันไดที่แอบอยู่เหมือนบันไดหนีไฟ (คิดเองว่า คงเพราะกลุ่มเรามีคนจำนวนมาก จะรบกวนคนที่ใช้ทางปกติ) ห้องนิทรรศการจะเปลี่ยนภาพปีละครั้ง ที่นี่ทำให้เราทราบว่า ตึกอาคารต่าง ๆ ที่ฉือจี้สร้าง เขาเพิ่มไม่ธรรมดา เพราะได้หัวหน้าแผ่นดินไหวปีละมากกว่าร้อยครั้ง ดังนั้นเหล็กเส้นที่ทางฉือจี้ใช้ จึงเรียกว่าแผ่นเหล็กขนาดหนา เมื่อคราวแผ่นดินไหวใหญ่เกาะไต้หวัน ทางฉือจี้ได้สร้างโรงเรียนทดแทนโรงเรียนเดิมที่ถูกแผ่นดินไหวจนพัง ทั่วเกาะไต้หวัน 50 แห่ง ภายใน 3 ปี โรงพยาบาลทุกแห่งต้องแข็งแรงเพราะเมื่อเกิดพายุทิดโรงพยาบาลต้องช่วยผู้ป่วยจำนวนมาก ในส่วนที่ได้เรียนรู้จากที่นี่ คือการฉายภาพโปรเจคเตอร์เข้ากระจกเงาให้สะท้อนมาที่จอ จะทำให้ภาพใหญ่ขึ้นจนเต็มจอ

ขณะทานอาหารกลางวัน ทางอาสาสมัครคนไทยก็เข้ามาร่วมรับประทานอาหารเช้ามาคุยกับสมาชิกคณะดูงาน ว่าได้มีโอกาสเข้าพบท่านเจิ้งเหยียน และระบายความในใจว่าหลังจากคณะดูงานกลุ่มนี้แล้ว จะมีมาอีก 2 กลุ่ม ซึ่งอาสาสมัครก็บอกตามตรงว่าเหนื่อยมีคนไทยมาดูงานเยอะ แต่ไม่ทราบว่าจะเกิดประโยชน์ในเมืองไทยหรือไม่ ท่านเจิ้งเหยียนก็สอนว่ากระดาษเมื่อห่อของหอมอยู่ กระดาษก็มีกลิ่นหอม เปรียบเช่น เมื่อเราอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ทุกคนยิ้มแย้มมีเมตตา เราก็พลอยมีเมตตาจิตใจดีช่วยเหลือ แต่เมื่อกระดาษถูกแกะเอาของหอมออกไป นานๆ เข้ากระดาษก็ไม่มีกลิ่นหอมคงสภาพเดิม นอกจากนี้คุณวิวัฒน์ ได้เล่าให้ฟังว่า ท่านเจิ้งเหยียนบอกว่าอาสาสมัครที่ทำหน้าที่ไกด์กิตติมศักดิ์เหล่านี้ กำลังทำงานเหมือนจอกแทน ซึ่งล่อยไปตามกระแสน้ำ ไม่มีการหยั่งราก ต้องปลูกบัวให้มีรากในเมืองไทย จะได้มีอาสาสมัครมากขึ้น ได้มีแรงมาช่วยกันทำงานให้ของหอมยังคงมีอยู่ในเมืองไทยด้วย

หลังอาหารกลางวัน เราก็กลับมาที่ศาลาจิ้งจอกอีกครั้ง คราวนี้ลงชั้นใต้ดิน เข้าห้องประชุมที่จัดคล้ายโรงภาพยนตร์ เขาก็ให้เลือกที่นั่งที่สบาย หลังตาพักผ่อน 20 นาที ปรากฏว่าพวกเราหลับจริง ๆ เพราะต้องตื่นแต่เช้าทุกวัน เมื่อครบ 20 นาที เขาก็เปิดไฟให้สว่าง จัดเครื่องเสียงจอกภาพ ทำให้เรามีเวลาตื่น คนแรกที่มาพบคือ คุณอู๋เทียนฟู เป็นอาสาสมัครที่เคยเดินทางมาประเทศไทย ไปเชียงใหม่มากกว่า 23 ครั้ง ซึ่งมากกว่าพวกเรา ที่เป็นคนไทยจะได้เดินทางไปเชียงใหม่อีก เพื่อดูแลที่จะสร้างโรงเรียนให้ชาวเขา อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ท่านกล่าวว่าอาสาสมัครต้องยิ้ม ปากต้องดี มือทำงาน ตาไวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อเราจะได้ช่วยเหลือเขาได้ทัน มูลนิธิได้เห็นภาพที่อยู่อาศัยของชาวเขา ที่เป็นกระต๊อบพื้นดิน จึงเริ่มด้วยการสร้างบ้านจากนั้นส่งเสริมอาชีพการเพาะปลูก เพื่อให้เขามีอาชีพทำกิน และเมื่อเขาจะสร้างคนจึงคิดสร้างโรงเรียนที่นั่นด้วย คุณอู๋บอกว่า คนบางคนเราช่วยเขาได้ บางคนเราช่วยเขาไม่ได้ ต้องอธิษฐานให้ว่าเราจะทำอะไรได้ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างการสงเคราะห์ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายบางส่วนส่งคนไทยเรียนจนจบปริญญาตรีทางคอมพิวเตอร์ มีการสัมภาษณ์และเล่าวิถีที่ทางมูลนิธิช่วยเหลือค่าใช้จ่ายที่มอบให้ต่อเดือนไม่มากนัก ต้องอยู่อย่างประหยัด หลังจากนั้นคุณสุชนได้กล่าวเสริมถึงคุณอู๋ว่าถูกคนไทยโกงค่าที่ดินที่ซื้อเพื่อสร้างโรงเรียนไปหลายล้านบาท ท่านเสียใจจนไม่มามูลนิธิอยู่หลายปี จนวันหนึ่งท่านไปสมณาราม ท่านเจิ้งเหยียนก็กล่าวว่าไม่อยากให้มีอะไรมาขวางการสะสมบุญของคุณอู๋ ดังนั้นคุณอู๋จึงกลับมาทำหน้าที่อาสาสมัครอีกครั้ง คุณอู๋ต้อนรับคนไทยที่เข้ามาศึกษาดูงาน และมอบของที่ระลึกให้ทุกกลุ่มที่ท่านให้การต้อนรับ

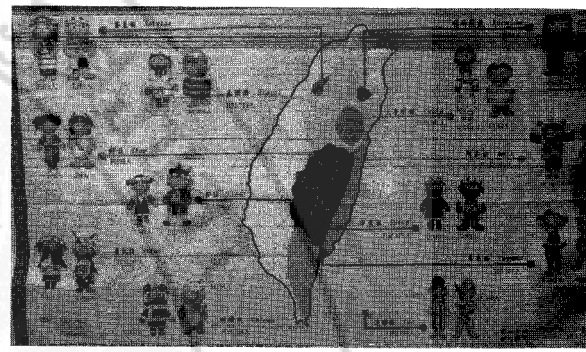
คนที่สองที่เราพบ คือ คุณเซีย จิง กุ่ย เป็นผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ เดิมท่านทำงานเกี่ยวกับเงินทุนหลักทรัพย์ มีเงินเดือนเป็นแสน มาทำงานอาสาสมัคร เมื่อต้องเดินทางไปต่างประเทศท่านมักจะร่วมไปด้วยเสมอ คุณเซีย นำเสนอเรื่องภาวะโลกร้อนให้เราฟัง ลีลาดีมากน่าสนใจ มีเสียงดัง เสียงค่อย ทำทางประกอบ ท่านกล่าวถึงสภาวะโลกร้อนที่จุดเริ่มจากหนังสือของอัลกอร์ (อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา) มีการสร้างเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้เกิดการตระหนักว่าเป็นภัยพิบัติของโลกใกล้เข้ามาแล้ว ทั้งโรงภาพยนตร์มีคนดูอยู่ 6 คน หลังจากหนังฉายไม่นานก็ลุกออกไป 2 คน อีก 2 คน ในโรงหนังเป็นแฟนกัน ไม่แน่ใจว่าจะดูหนังหรือทำอะไร (แสดงว่าคนไม่ให้ความสนใจกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น) ขณะนี้โลกมีผ้าท่มผืนใหญ่คลุมอยู่ เดิมเมื่อแสงอาทิตย์ส่องมายังโลกก็จะสะท้อนความร้อนออกได้ 2 ใน 3 ส่วน เมื่อผ้าท่มหนาขึ้นความร้อนที่สะท้อนได้ 1 ใน 3 ส่วน ก็ไปละลายน้ำแข็งที่อยู่ในขั้วโลกทั้งเหนือและใต้ ผู้เดือดร้อนคือหมีขาวไม่มีที่อยู่อาศัย โกลด์ต้องสูญพันธุ์ จากนั้นนำภาพยนตร์ชีวิตหมีขาวที่น่ารัก ภาพการคลอคลุกหมีขาว การออกผจญภัยของหมีขาว และสถิติที่หมีขาวตายมากขึ้น เนื่องจากไม่มีผืนน้ำแข็งให้มันอาศัย ว่ายน้ำไปทางไหนน้ำแข็งก็แตก ต้องว่ายน้ำไปเรื่อย ๆ แล้วเราจะไม่ช่วยสัตว์โลกเหล่านี้หรือ ผ้าท่มที่คลุมโลกที่หนาขึ้นนั้นมีหลายชั้น เฉพาะชั้นที่สำคัญกล่าวถึงในที่นี้ 2 ชั้น คือชั้นก๊าซ CO₂ (ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม การใช้รถยนต์ หมายถึงการซื้อของจับจ่ายใช้สอยของเรา ยิ่งเราใช้มากก็เพิ่มการผลิตมากขึ้น คุณเซียกล่าวว่า ต้องอดทน อดกลั้นตัวเอง เพื่อแสดงสิ่งที่ดีงามต่อผู้อื่น (ลดการซื้อของ ใช้เท่าที่จำเป็น) และยังขอโทษที่ตนเอง ชำรุดมาที่นี่เท่ากับเป็นการเพิ่มก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้กับชั้นบรรยากาศ

นอกจากนี้การเผาป่า เผาขยะ ก็เป็นสาเหตุเช่นกัน ท่านนำภาพถ่ายดาวเทียมมาแสดงว่าที่ประเทศใดมีความร้อนมาก อันอาจเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรม การเผาป่า ส่วนใหญ่เป็นทวีปยุโรป อเมริกา เอเชียตอนบน ท่านเป็นอาสาสมัครที่เข้าไปช่วยต่างประเทศ

ยามมีภัยธรรมชาติ แต่ตอนนี้ภัยธรรมชาติเกิดบ่อยมากขึ้น จนท่านไม่ทราบว่าจะไปที่ไหนดี ต้องช่วยกันลดการบริโภค ลดความร้อนของโลก มิฉะนั้นภัยน้ำท่วม ภัยพายุทอร์นาโด ก็จะเกิดบ่อยขึ้น ชั้นที่สอง ก๊าซ CH₄ (ก๊าซมีเทน) ซึ่งเกิดจากการปศุสัตว์ในสัตว์เคี้ยวเอื้อง วัว ควาย ทั้งก๊าซในท้องสัตว์ การเรอ ตดของสัตว์เหล่านี้ก่อให้เกิดก๊าซมีเทนทั้งสิ้น คุณเซีย จิงหันมาเรียกร้องให้ท่านเจ เพื่อลดการเลี้ยงวัว การฆ่าสัตว์ ไม่ว่าจะเป็ด ไก่ หมู เพราะขณะที่เรานั่งฟังบรรยายอยู่นี้ก็มีการฆ่าสัตว์จำนวนมาก ท่านยังทำเสียงไถ่ถูกเชือดว่ามันดังตลอดเวลา การที่ท่านลาออกจากการแล้วมาเป็นอาสาสมัครนี่ก็เพราะท่านอายุที่เป็นส่วนหนึ่งในการทำโลกร้อน และบริโภคสัตว์ เมื่อจบการบรรยาย ดร.ทวิสิน ก็ขอคัดลอกข้อมูลที่ท่านนำมาโชว์ เพื่อมาขยายความต่อในบ้านเรา

โรงพยาบาลสุวาทะเลียน (เป็นโรงพยาบาลแห่งแรกที่มีมูลนิธิสร้าง โดยอาศัยเงินบริจาคจากคนใต้หัวคนละเล็กละน้อย ก่อนหน้านี้นี้มีชาว ญี่ปุ่นจะบริจาค 500 ล้านเหรียญเพื่อสร้างโรงพยาบาล แต่ท่านจึงเขียน ปฏิเสธเพราะต้องการให้เป็นโรงพยาบาลของคนใต้หัว) คณะผู้ดูงาน ลงจากรถเข้าแถวเรียง 2 เข้าทำความเคารพพระโพธิสัตว์ที่โถง ด้านหน้าเป็นรูปพระภิกษุที่อุคังคในป่าบ้วยแล้วมีพระภิกษุรูปอื่นๆ คอย ช่วยเหลือ พร้อมทั้งพระโพธิสัตว์ จากนั้นก็แบ่งทีม 2 กลุ่มเข้าดูงาน โรงพยาบาลทุกชั้นมีห้องพระ ห้องสงบสำหรับสวดมนต์ในทุกศาสนา หมอ พยาบาล อาสาสมัครในโรงพยาบาลทำงานกันอย่างหน้าตาอึดอ้อม เดินขึ้นบันไดที่เสียงตึกคล้ายบันไดหนีไฟไม่ใช่ลิฟท์ เยี่ยมห้องผู้ป่วยมะเร็ง ระยะสุดท้าย ห้องพักผู้ป่วยพื้นทำลักษณะคล้ายไม้ หมอที่นำชมบอกว่า เป็นวัสดุคล้ายไม้ เพื่อให้รู้สึกเหมือนอยู่บ้านแต่ไม่ใช่ไม้จริง หลังจาก พาเดินขึ้น-ลง เข้าชมห้องนั้นห้องนี้แล้ว ก็มารวมพลกับอีกกลุ่มที่ห้อง ประชุมในโรงพยาบาล พามาให้สัมภาษณ์อาสาสมัครของที่นี่เราเรียก อาสาสมัครผู้หญิงว่าสื่อเจ้ สื่อเจ้คนที่มาเล่าเรื่องราวให้เราฟังท่านทำงาน อยู่ที่นี้ 21 ปี โดยไม่ได้ค่าตอบแทน อะไร อาหาร 3 มื้อ จากสมณาราม 2 มื้อ (เช้า เย็น) โรงพยาบาล 1 มื้อ (กลางวัน) นอนที่สมณาราม มีค่าใช้จ่าย คือต้องซื้อชุดเอง นอกนั้นท่านไม่ต้องใช้จ่าย ท่านไม่มีครอบครัวยกเว้นพ่อแม่อุบัติที่ไทเป ท่านเคยพามาที่สมณาราม ก่อนที่จะลาออกจาก งานมาทำงานอาสาสมัครเต็มตัว ท่านขอบคุณยายที่บอกกับ พ่อแม่ว่าห้ามบังคับท่าน แต่งงานนะ ถ้าท่านไม่สมัครใจ และได้มรดกจากยายมาบ้างจึงอยู่ที่นี้อย่างไม่เดือดร้อน ดินดี 4 สวดมนต์ ประชุมธรรมทาน อาหารเช้า นั่งรถมาทำงานที่โรงพยาบาล กลับไปกินนอนประมาณ 3 ทุ่มทุกวัน ไม่เคยป่วย 21 ปี สื่อเจ้เล่าเรื่องที่ประทับใจ โดยมีรูปประกอบให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริงนะ

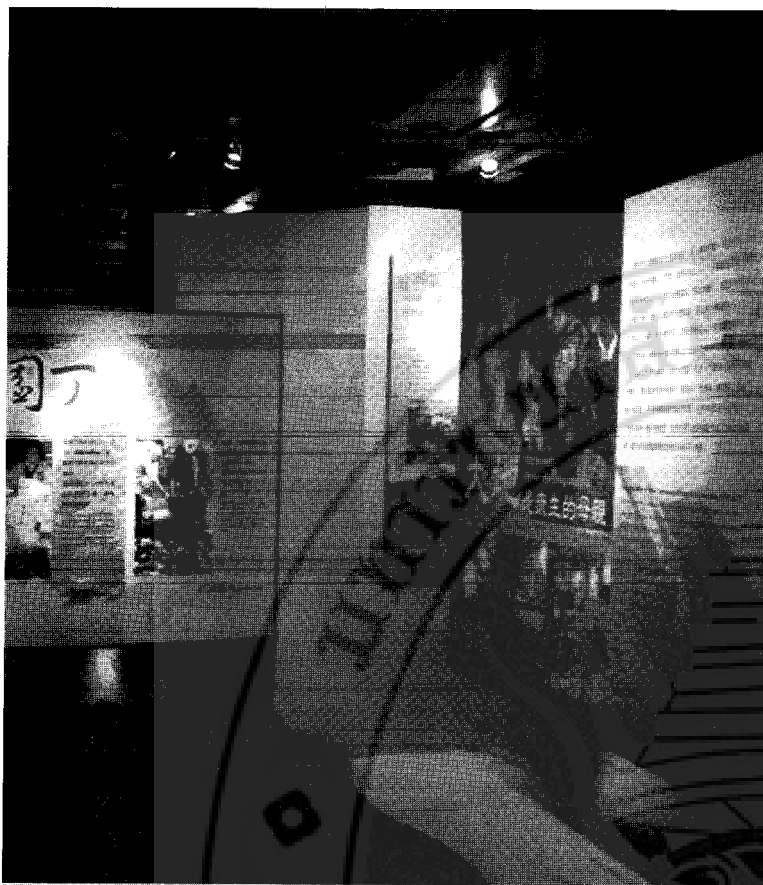
วันหนึ่งสื่อเจพบผู้ช่วยชายเป็นมะเร็งปอดระยะสุดท้าย ร้องไห้และคร่ำครวญต้อง การพบ ลูกชาย แต่ไม่ทราบว่าคุณชายอยู่ที่ไหน ต้องการจะพูดบอกลูกชายสื่อเจ สงสัยว่าทำไมเป็นพ่อลูก กันทำไมไม่รู้ว่าลูกอยู่ที่ไหน ชายคนนั้นก็เล่าว่า เขามัวแต่ไปติดคุก มาทั่วเกาะได้หัวน ไม่ได้เจอลูกชายเลย สื่อเจก็ถามว่าเขารู้จักใครบ้างที่น่าจะรู้ว่าลูกชาย เขาอยู่ไหน ชายคนนั้นก็บอกชื่อและเมือง ที่น่าจะเป็น ที่อยู่ของลูกชายให้สื่อเจ สื่อเจติดต่อ กับตำรวจในเมืองนั้นให้ช่วยตามหาให้ เมื่อตำรวจให้เบอร์ โทรศัพท์มา สื่อเจก็โทร.ไปหา ญาติของเขาซึ่งพูดจาไม่ดีใส่สื่อเจ แต่สื่อเจได้อธิบายว่า เธอทำงาน เป็นอาสาสมัครนะ ชายคนที่ต้องการพบลูกชายกำลังป่วยใกล้ตาย เสียงทางด้านโน้นจึงบอกว่า ลูกชาย ของผู้ช่วยติดคุกอยู่ในเมืองนี้แหละ ดังนั้นสื่อเจจึงติดต่อกับผู้การเรือนจำ เพื่อขอนำชาย ผู้เป็นพ่อเข้า พบลูกชาย ผู้การเรือนจำก็อนุญาต และนัดหมายวันให้เข้าพบสื่อเจ และเพื่อนอาสาสมัคร 3-4 คน ช่วยกันพาชายผู้ช่วยไปพบกับลูกชาย (กติกาคือหนึ่ง อาสาสมัครทำอะไรต้องทำเป็นทีม ไม่ทำคนเดียว) ผู้ช่วยไม่มีเงินค่ารถอะไรเลย สื่อเจและเพื่อนต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่ายให้ ระหว่างทางสื่อเจพบว่าชาย ผู้ช่วยทานอาหารได้มากกว่าเมื่อนอนอยู่โรงพยาบาล เขาเข้าห้องน้ำโกนหนวดเคราเพื่อไปพบกับลูกชาย ดูเขาตื่นเต้นมาก จากภาพผู้ช่วยมีสายโยงยางเนื่องจากต้องมีถุงปัสสาวะ ถุงน้ำเกลือด้วย เขาก็เดินทาง ไปมีดงพลาลดิกที่เก็บสมบัติเขาเล็กน้อย ที่เรือนจำผู้ช่วยต้องบรรยายสรรพคุณความชั่ว ให้กับนักโทษชาย 1 ชุด และนักโทษหญิง 1 ชุด เขาบอกกับพวกนักโทษว่าอย่าเป็นอย่างเขาเลย ให้กลับไปกตัญญูพ่อแม่ อยู่กับครอบครัวเถอะ หลังจากนั้นถึงคราวจะพบกับลูกชายแล้ว มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งมาตะโกนว่า พาใครมาเขาไม่ใช่พ่อ ตั้งแต่ผมเกิดมาเขาอยู่กับผมไม่เกิน 3 ชั่วโมง และไม่ยอมมาพบหน้าด้วย ชายผู้พอนั่งซึมไม่พูดจาใดๆ ทั้งสิ้น สื่อเจก็เลยตัดสินใจเดินไปหาเด็กหนุ่ม ก็ไม่รู้จะพูดอะไรเหมือนกัน แต่ก็นึกได้ เลยพูดขึ้นว่า "ท่านธรรมาจารย์ อาจารย์ของฉันท่านกล่าวว่า ไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่ไว้ใจ ไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่ให้อภัย และไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่รัก" เธอซึ่งเอาเลือด เนื้อมาจากพ่อ จะไม่ให้อภัยผู้ให้กำเนิดเธอเขี้ยวหรือ หลังจากนั้นเด็กหนุ่มก็เงิบ สักพักเขาก็วิ่งมาหาพ่อแล้วเรียกพ่อ กอดกันกลม หลังจากร้องไห้กันพักใหญ่ ชายผู้พอก็ขอภัยกับลูกที่เขาไม่ได้ดูแลเลย จึงทำให้ลูกต้อง มาเข้าคุกเหมือนเขา เมื่อออกจากคุกแล้วให้ไปหาลุงคนที่สอง เพื่อที่สูงจะสอนวิชาด้านช่างให้ไปประกอบ

อาชีพสุจริต เมื่อออกจากคุกผู้การเรือนจำก็ถ่ายรูปพร้อมกับชายผู้พ่อและอาสาสมัคร ทำให้ชายผู้พ่อเตะ ทำใหญ่ เพราะเขาภูมิใจที่ติดคุกมานาน เพิ่งได้ถ่ายรูปร่วมกับผู้การที่คุมเรือนจำก็คราวนี้แหละเมื่อเขากลับไปโรงพยาบาล

วันหนึ่งเขาก็เรียกให้สื่อเจ้ถ่ายรูปเขา ที่สักรูปมังกรด้านหน้า รูปหงส์ด้านหลังเต็มตัวไปหมด และขอร้องให้สื่อเจ้ต้มข้าวต้มให้ทาน เขาบริจาคร่างกายเป็นอาจารย์ใหญ่ให้กับมหาวิทยาลัยฉือจี้ด้วย ภายหลังสื่อเจ้ได้ยินนักศึกษาแพทย์บ่นว่าอาจารย์ใหญ่ของเขาหลายสักเต็มตัวไปหมดเลย สื่อเจ้ก็เลยบอกกับนักศึกษาว่าคนที่เคยทำไม่ดี และกลับตัวได้นับว่าเป็นคนดีที่น่ายกย่อง อีกหลายปีต่อมามีชายหนุ่มคนหนึ่งแต่งตัวดีมาหาสื่อเจ้ที่โรงพยาบาล เขาบอกว่าเขาเป็นลูกชายของคนทีสื่อเจ้พาไปหาเขาที่คุก เขามาวันนี้เพื่อคารวะศพพ่อเขา สื่อเจ้ก็พาไปคารวะศพและถามถึงครอบครัวของชายผู้นี้ ขณะนี้เขาแต่งงานแล้วภรรยาเป็นพยาบาลมีลูก 2 คน สื่อเจ้ก็ถามว่า ภรรยาเธอรู้อดีตของเธอไหม เขาบอกว่ารู้หมดเลย สื่อเจ้ก็ว่าภรรยาเธอเป็นคนดีนะแล้วต้องการให้ลูกของเธอเป็นคนดีไหม เขาบอกว่าอยากสื่ออยากให้ลูกทั้งสองคนเป็นคนดี สื่อเจ้ก็แนะนำโดยให้กระบอกไม้ไผ่เจาะรูเพื่อหยอดเงินสะสม ให้เขาเอาไปให้ลูกเก็บสะสมเงินที่เหลือจากทานขนม สะสมเอาไปบริจาคช่วยเหลือคนยากไร้ เขาจะได้มีเมตตาและไม่คิดจะทำไม่ดี หลังจากนั้นสื่อเจ้ก็มีโอกาสได้ไปเยี่ยมครอบครัวของชายหนุ่มคนนี้ด้วย

หลังจากจบการบรรยายมีการซักถามพอสมควร หลังจากนั้นก็มีประชุมขอบคุณอาสาสมัครที่ช่วยเหลือคณะผู้ดูงานและแลกเปลี่ยนว่าได้รับความรู้ แสดงความรู้สึก และข่าวที่ต้องแสดงความยินดีด้วย คุณเมตตาได้พยายามคุยกับอาจารย์สัมภาษณ์จนสำเร็จ อาจารย์สัมภาษณ์ยอมเลิกบุหรี่ เพราะเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทีพอจะทำได้

ศึกษาดูงานวันที่สี่

โรงพยาบาลชินเดียนฉือจี/สถานีรถไฟเคิลเทียนผิง/อนุสรณ์สถาน ดร.ซุนยัดเชิน

รอรถมารับที่สถานีรถไฟ จากนั้นเดินทางต่อไปโรงพยาบาลชินเดียนฉือจี เป็นโรงพยาบาลที่สร้างใหม่เพิ่งเปิดดำเนินงานได้ 2 ปี เข้าแถวเรียง 2 เข้าไปเคารพภาพพระโพธิสัตว์ที่ดูแลภิกษุที่ป่วย ภาพคล้ายกับที่โรงพยาบาลฮวาเหลียนฉือจี ที่สังเกตพบว่าภาพทุกภาพเป็นการนำเซรามิกเล็กๆ มาประกอบกัน (ปรัชญา สิ่งที่ดีๆ มาจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ร่วมกัน) หลังจากแสดงความเคารพ ที่ได้ภาพมีกระบอกไม้ไผ่ให้บริจาค เป็นวันสุดท้ายแล้ว หลายคนจึงเทกระเป่าบริจาค จากนั้นแบ่ง 2 ทีม เข้าศึกษาดูงาน ที่นี้มีสิ่งที่น่าสนใจ มีร้านกาแฟ สตาร์บัค ที่ไม่เหมือนที่อื่น เพราะจำหน่ายอาหารเจเท่านั้น (ทุกสถานที่ของฉือจี จำหน่ายอาหารเจ) โรงพยาบาล มีสวนหย่อม 6 แห่งในโรงพยาบาล บรรยากาศภายในคล้ายโรงพยาบาลเอกชนไม่มีกลิ่นยา มีห้องนิทรรศการ มีห้องพระ มีโถงที่วางแกรนด์เปียโน สร้างบรรยากาศสบายๆ

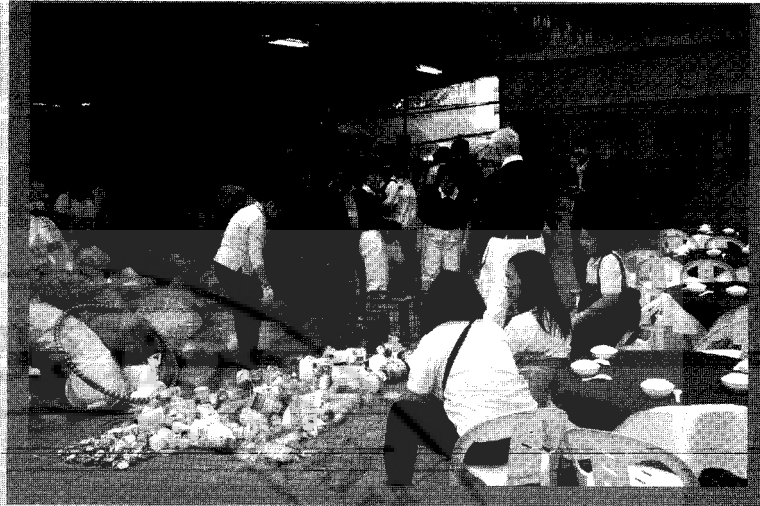
วันที่คณะเข้าศึกษาดูงาน มีกิจกรรมที่อาสาสมัครจัด ให้กับเด็กที่เกิดที่โรงพยาบาล ครอบรอบ 2 ปี มีคุณพ่อคุณแม่ที่พาลูกมาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนหนึ่ง ชั้นใต้ดินเป็นโรงอาหาร และมีอีกสวนเป็นห้องโถงใหญ่ที่มองเห็นจากชั้น 1-ชั้น 4 มีเก้าอี้ที่ออกแบบได้ดีมาก เปิดที่นั่งเก็บกระเป๋าได้ ด้านหน้าเก้าอี้มีที่สำหรับวางกระเป๋า เปิดฝาเก็บรองเท้าได้ เมื่อจะกราบพระพนังพิงของเก้าอี้แถวหน้าก็เอียงให้กราบได้ สภาพห้องคล้ายห้องในโบสถ์คริสต์ แต่ด้านหน้าเป็นรูปใหญ่ ของพระโพธิสัตว์ที่วางมือบนลูกโลก หลังจากเดินวนไปมาไปเจอกับอีกกลุ่มที่ชั้น 5 เป็นชั้นที่มีสวนหย่อมที่ใหญ่มากมองลงมาเห็นอาสาสมัครบางคนตัดหญ้าข้างรั้วโรงพยาบาลที่ชั้นนี้มีที่หนีไฟที่น่าสนใจอีกแล้ว เป็นตู้ข้างในยัดผ้าไว้ เมื่อต้องการใช้ให้โยนผ้าลงข้างล่าง จากนั้นหย่อนตัวลงในผ้าจะได้ค่อยๆ ร่วงลงด้านล่างไม่หล่น

ที่เดียวอย่างรวดเร็ว มีอาจารย์บางท่านถ่ายรูปไว้แล้ว นอกจากนี้ยังมองเห็นคอนโดมิเนียมของแพทย์พยาบาลใหญ่โต อยู่บริเวณใกล้กับโรงพยาบาล อาจารย์หลายท่านคิดดั่งๆ ว่า เมื่อมีที่พักดี สภาพแวดล้อมดีก็ทำงานได้เต็มที่ จากนั้นเข้าห้องประชุมด้านล่างโรงพยาบาล จัดเป็นห้องบรรยากาศญี่ปุ่น มีทรายตรงกลาง มีห้อง 2 ซ้ำที่นั่งสงบพักผ่อนได้ ที่ด้านหน้าห้องประชุมที่ต้อนรับคณะของเรา มีรูปเจ้าแม่กวนอิมพันกร และบรรยายเกี่ยวกับโรงพยาบาล ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ได้วันจัดระดับโรงพยาบาลไว้ 3 ระดับ เป็นระดับเมือง ระดับเขต และระดับศูนย์กลางทางการแพทย์ โรงพยาบาลแห่งนี้มีความพร้อมสามารถเป็นระดับศูนย์กลางได้ แต่ยังไม่ไต่ยื่นขอ ที่นี้รับผู้ป่วยนอกได้ 3,200 คน มีแพทย์ 160 คน พยาบาล 700 คน พนักงาน 600 คน อาสาสมัครผลัดกันมาวันละ 250 คน (มีอาสาสมัครที่ต้องการเข้ามาช่วยทำงานในโรงพยาบาลต้องสมัครก่อนเป็นหมื่นคน ดังนั้นจึงจัดเวรเพื่ออาสาสมัครจะได้ทำงานได้ถูกว่าเขาจะมาทำงานได้ในวันไหน) ทุกชั้นมีห้องพระ พยาบาลทุกคนต้องมีการสวดมนต์ก่อนทำงานทุกวัน นอกจากนี้มีห้องทำสมาธิของศาสนาอื่นๆ ด้วย เช่นเดียวกับที่ฮวาเหลียน

ทานอาหารกลางวัน โดยทุกคนตักอาหารบุฟเฟต์ใส่ถาดหลุม แล้วไปซังน้ำหนัก จ่ายตามน้ำหนัก ของจากนั้นตักซูป หรือน้ำถั่วเขียว ฟริ ทานที่โรงอาหารโรงพยาบาล เมื่อทานเสร็จต้องเก็บอุปกรณ์ทุกชนิดในชั้นที่วาง มีการแยกขยะทุกประเภท ถาดหลุมที่กวาดเศษอาหารแล้ว ตะเกียบ พลาสติกที่ห่อตะเกียบ ถ้วยน้ำซูป ซ้อน กระดาษเช็ดปาก เข้าเมืองตาทลิว ต้องหลิวตาทตาม มีแก้วน้ำมาด้วย แต่ไม่มีน้ำฟรี เลยต้องซื้อจากร้านใกล้เคียง ขวดละ 20 บาท เขียวละ ขึ้นบันไดเลื่อนชั้นหนึ่งก็มีร้านจำหน่ายสินค้าฉ้อฉล เหมือนกับทุกที่ที่ไป ส่วนใหญ่เป็นหนังสือธรรมะ เพลง วิดีโอ แก้วน้ำ ตะเกียบ ถ้วย ถุงเท้า พวงกุญแจวาทะธรรม กระเป๋า ราคาเท่ากันในทุกๆ ที่ ช่วงนี้ทุกคนก็พักผ่อนตามสะดวก หลายคนก็โทรหาคนทางครอบครัว โดยใช้โทรศัพท์สาธารณะในโรงพยาบาล เมื่อถึงเวลาจะกลับ เรามารวมตัวกันที่โถงด้านหน้า สวดมนต์แบบไทย อะระหังสัมมา ... เป็นการลา

เดินทางต่อไปยังสถานีรีไซเคิลเทียนผิง อาสาสมัครมาตั้งแถวร้องเพลงต้อนรับ เข้าไปทำความรู้จัก แนะนำสถานที่ (เป็นโรงแยกขยะที่สะอาดไม่มีกลิ่นเหม็น การวางสิ่งของก็มีได้กรงูรัง) จากนั้นก็มีการจัดฐานให้เรียนรู้ 3 ฐาน

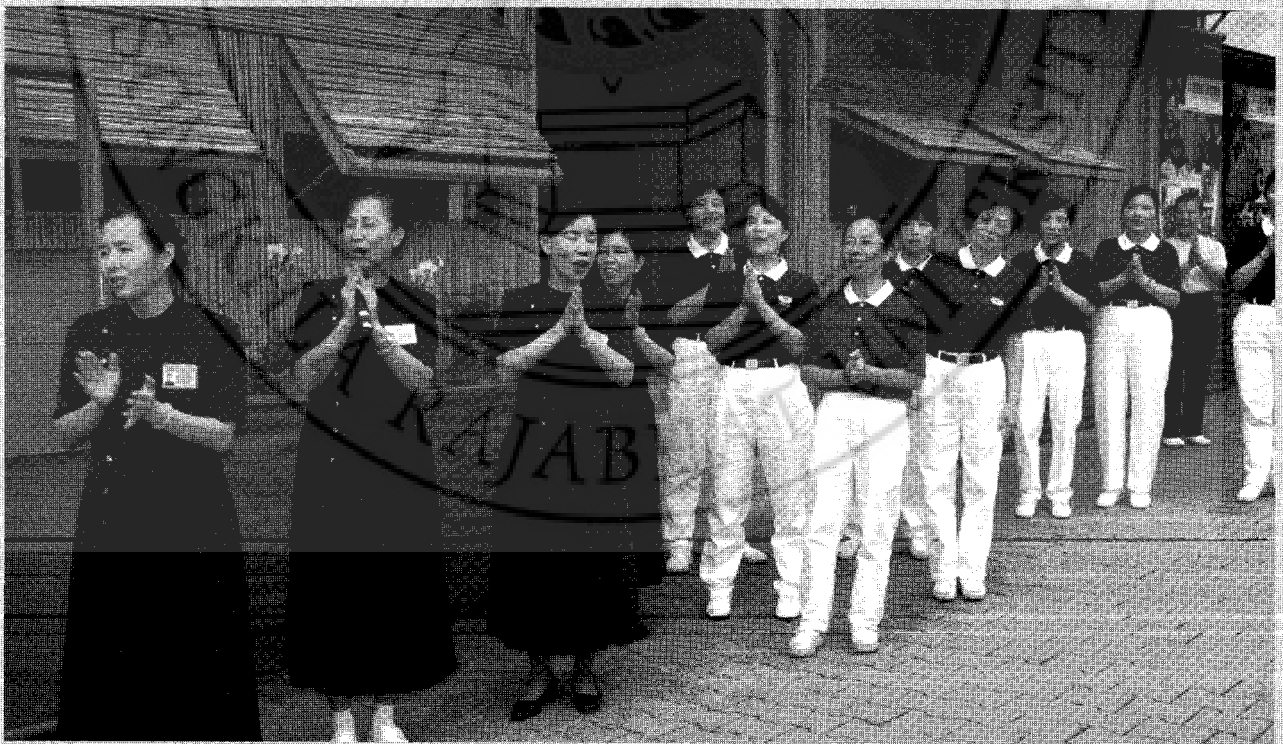

ฐานที่ 1 แยกกระดาษ แบ่งเป็น 4 ประเภท กระดาษขาว-ดำ กระดาษที่ใช้หมึกสี กระดาษปกขาว กระดาษมัน และกระดาษหนังสือพิมพ์ ต้องฉีกหนังสือทั้งเล่มเป็นกระดาษทีละแผ่น แผ่นใดมีหมึกสีปนอยู่ก็ตัดเฉพาะที่เป็นสีแยก ไม่ใช่ใส่ทั้งแผ่น

ฐานที่ 2 แยกเครื่องใช้ไฟฟ้า สถานีนี้มีช่างอยู่ หากว่าบางตัวซ่อมได้ เขาก็จะซ่อมเก็บเอาไปบริจาคคนยากไร้ หากเครื่องใช้ไฟฟ้าใดซ่อมไม่ได้แล้ว เขาแยกสายไฟ เอาลวดทองเหลืองออกจากหุ้มพลาสติก แยกประเภทสกรู ฝาพัดลม แผงไอซี ในฐานนี้มีอุปกรณ์ช่วยคล้ายที่รีดปลาหมึก เพื่อให้สายไฟปริแตก จะได้ฉีกเอาทองเหลืองออกมาได้ง่ายขึ้น

ฐานที่ 3 แยกขวด กระป๋อง แก้ว มีการแยกประเภทพลาสติก อลูมิเนียม ให้เทียบให้แบน ก่อนเก็บ แก้ว กล่องนม แยกประเภท ฝาแยกออกมา นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครไปสอนนักเรียน แยกขยะในโรงเรียน ให้ความรู้ของพิษขยะแต่ละประเภท รณรงค์ให้แยกขยะ มีประชาชนให้ความร่วมมือนำขยะมามอบให้สถานีแยกขยะด้วย อาสาสมัครที่มาช่วยงานที่นี่ มีทั้งผู้สูงอายุ สวามามากก็อยู่ที่นี้ ช่วยเก็บขยะช่วงเช้า สายก็แยกขยะ คนพิการวันที่เข้าเยี่ยมเขาทำงานแยกลวดทองเหลืองจากสายไฟ

และคู่สามีภรรยาที่ใช้เวลาว่างจากทำงานมาช่วย สถานีรีไซเคิลแบบนี้มีทั่วประเทศได้วันประมาณ 5,000 แห่ง นำรายได้มาสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ด้าอ้าย ไม่มีค่าแรง ค่าอาหารกลางวัน ผู้ที่มาทำงานนำอาหารมาเอง อาสาสมัครมาทำงานเพื่อความภาคภูมิใจที่ช่วยชาติ ช่วยสังคม

(ข้อมูลจากหนังสือขยะสร้างคนสร้างชาติ การทิ้งขยะของชาวใต้หวันไม่สะดวกเหมือนบ้านเรา เขาต้องรอรถขยะมาเก็บจึงจะออกมาทิ้งได้ ไม่มีถังตามปากซอย รถขยะเมื่อมาจะมีเสียงเพลงเหมือนรถขายไอศกรีมบ้านเรา แม่บ้านก็จะเอาขยะมาทิ้ง วันจันทร์เก็บเฉพาะขยะกระดาษ วันพุธเก็บเฉพาะขยะโลหะ วันศุกร์เก็บเฉพาะขยะแก้ว พลาสติก ถูขยะต้องซื้อจากรัฐบาล หากบ้านใครสร้างขยะมากก็ต้องซื้อถุงขนาดใหญ่ราคาสูงกว่าขนาดเล็ก การที่ขยะอยู่ที่บ้านเราทิ้งได้เป็นวันๆ และเป็นประเภททำให้เราทราบว่าบ้านเราสร้างขยะประเภทใดมาก)

ที่สถานีแยกขยะ จัดโต๊ะเลี้ยงน้ำชา ถั่วเขียวต้ม หลังจากลองแยกขยะ ล้างมือแล้ว ขณะทานน้ำชา มีการแนะนำอาสาสมัครสามีภรรยา 3 คู่

- คู่แรก สามีเคยเที่ยวเตร่ กินเหล้า ทำสิ่งไม่ดีสารพัด ภรรยาเป็นอาสาสมัครฉีฉีวันหนึ่งสามีถูกเพื่อนโกงเงินที่ทำธุรกิจร่วมกัน มีคนคอยตามทวงเงินเพราะเป็นหนี้ จึงหนีไปทำงานจีนแผ่นดินใหญ่ แต่ไม่สบายมีเลือดออกทางทวารหนัก ส่งตัวกลับบ้าน เขาบอกภรรยาไม่ให้พาเขาส่งโรงพยาบาล แต่ภรรยาเขาบอกว่า ไว้ให้เธอสอบก่อน ฉันทิ้งจะพาไปโรงพยาบาล เมื่อนำเขาส่งโรงพยาบาลหมอบอกว่ามาช้าอีกนิดเขาไม่รอดแน่ จากการศึกษาที่ต้องนอนรักษาตัว

อยู่เป็นเดือน เขาต้องดูทีวีช่องเดียวในโรงพยาบาลฉีฉีคือช่องของสถานีด้าอ้าย เขาจึงเข้าใจชีวิตมากขึ้นหันมาทำงานเพื่อสังคม เหมือนภรรยา

- คู่ที่สอง ภรรยาเป็นคนใจร้อนปากร้าย เมื่อจะมาทำกิจกรรมฉีฉี เพื่อนทักกันว่าเธอมารายทไม่ตีเขาจะรับหรือ เมื่อภรรยาเข้ามาแล้ว เธอจึงรู้ว่าว่าเป็นคนไม่อ่อนน้อม และรู้สึกว่าสามีของเธอเป็นคนดีมาก จากเดิมที่เคยขัดใจเสมอว่าเขาเป็นคนเฉื่อยไม่ได้ตั้งใจ ตอนนี้บางช่วงเธอก็ปล่อยให้สามีดูแลกิจการคนเดียว

- คู่ที่สาม ที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครเพราะแม่ของสามีเป็นอาสาสมัครอยู่ก่อน มีอยู่ครั้งหนึ่งแม่สามีป่วยมาก ทางครอบครัวของลูกต้องการให้พักผ่อนอยู่กับบ้าน แต่แม่สามีก็ยังมาทำงานที่ฉีฉี ด้วยความเป็นห่วงจึงตามมาดูแล แม้มีความสุขมากและแข็งแรงดี (คงเป็นเพราะไม่รอดตาย) และทางภรรยาซึ่งเป็นคนมีบุคลิกคล้ายผู้ชาย เมื่อเข้ามาก็ปรับตัวดีขึ้นจากการสังเกตคงมีอีกหลายคู่ที่ทำงานที่นี่

การทำงานของฉ้อฉลนี้จัดว่าเป็นการทำงานที่เป็นระบบ เชื่อมโยงกัน บ้าน-โรงเรียน-สังคม บ้าน สามิภรรยาได้ทำงานร่วมกัน โดยเป้าประสงค์ช่วยเหลือสังคม กิจกรรมที่ทำให้เกิดการแตกแยกลดลง เพราะอาสาสมัครห้ามเล่นการพนัน สามิภรรยาพูดคุยภาษาเดียวกัน โรงเรียนสอนเด็กแยกขยะลดขยะเป็นการให้ความรู้เด็กในโรงเรียน เมื่อดำรงชีวิตในสังคมก็จะรู้จักคิดทำอะไรเป็น ขยะกับโลกนานเท่าใดก็อาจจะสลายทำลายต้นไม้ทรัพยากรธรรมชาติไปเท่าใดถึงจะได้วัตถุเล็กๆ สักชิ้น

สังคม เกิดการตื่นตัวจากกลุ่มเล็กๆ ขยายความสำคัญ ทำให้บริษัท ห้างร้านรัฐบาลต้องร่วมรณรงค์การแยกขยะ ลดขยะโดยไม่มีถุงพลาสติกให้เมื่อซื้อของแต่สนับสนุนให้ชาวบ้านมีถุงผ้าไว้ใช้แทน

ออกจากสถานีแยกขยะก็ไปอนุสรณ์สถานชุนยัตเซ็น เป็นสถานที่พักผ่อนของชาวใต้หวัน คล้ายสวนลุมพินีในกรุงเทพฯ หรือสวนสาธารณะเทศบาลนครหาดใหญ่ มีพ่อแม่พาลูกมาเล่นวาว ออกกำลังกาย บางคนก็พาสุนัขมาเดินเล่น มีคนแก่นั่งหลับอยู่บนรถเข็น 2-3 คน มีอาคารขายของที่ระลึกราคาสูงพอสมควรแต่คณะดูงานของเราก็มีของติดมือกันพอสมควร

อาหารเย็น มือใหญ่อำลาได้หวัน เป็นภัตตาคารที่หรูมาก เพราะมีอาหารให้เลือกหลากหลาย ไอศกรีมมีเยื่อราคาแพง เป็นบุฟเฟ่ มีของนำทานคือ ผลไม้เสียบไม้ (กล้วย แคนตาลูป) ขนมกรอบ เอมมาจัมซ็อคโกแลตที่ไหลมาเรื่อยๆ ในถาด เค้กจำนวนมาก สลัดผักโต๊ะใหญ่ อัจฉาใหม่ อาหารเจ เหมือนเดิม นำแปลกมีแม่ชีเข้ามารับประทานในภัตตาคารด้วย อาสาสมัครหลายท่านจับกลุ่มคุยเพื่อเตรียมการต้อนรับกลุ่มต่อไป

ถึงเวลาต้องลา รถบัสนำเราส่งสนามบินก็พบกับอาสาสมัครอีกกลุ่มมาส่ง ร่วมร้องเพลง ครอบคร้วเดียวกัน ในขณะที่ของเราส่งตัวแทน อ.รจนา ส่งภาษามือร้องเพลงจำลาจากภาษาไทย กลับไป เขามาส่งเราจนเราเข้าประตูด้านในที่เดียว

การศึกษางานมูลนิธิพุทธฉือจี้

สมศักดิ์ ภาควัชย์*

โรงเรียนและมหาวิทยาลัยของมูลนิธิพุทธฉือจี้ เป็นตัวอย่างขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาเป็นแกนหลักในการสอน โดยสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ทุกช่วงโอกาส หรือเกือบตลอดเวลา โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และสอดแทรกกับวิถีชีวิตประจำวัน เป็นการวางรากฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมที่ควบคู่กันไปกับการจัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อปลูกจิตสำนึก ความดี ความงามที่พึงปฏิบัติซึ่งมีผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ทำให้คุณภาพคนได้ทวีขึ้นจัดอยู่ในระดับแนวหน้า ซึ่งกล้าเสียสละช่วยเหลือสังคมผ่านการรวมตัวเป็นองค์กรการกุศล ที่มีความสามารถระดับมืออาชีพในการบริหาร

การศึกษาของมูลนิธิพุทธฉือจี้ ได้ให้ความสำคัญต่อการสอดแทรกหลักคุณธรรมเข้าไป กระบวนการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม อย่างเข้มข้นในกลุ่มอาสาสมัคร ชาวฉือจี้ยังมีวรยุทธสำคัญ ในการสร้างกระบวนการผลิตเยาวชน ให้สืบทอดอุดมการณ์ต่อไปอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดระบบการศึกษาที่สอดแทรกพุทธธรรมตั้งแต่เด็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัยอย่างครบวงจร มีวิธีการหล่อหลอมจิตใจของผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม ตลอดจนกล้าแสดงออกทางด้านคุณธรรมและมีจิตอาสาที่จะสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

*คณบดีคณะคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

การศึกษาของมูลนิธิพุทธรณีนิจ มีความเกี่ยวเนื่องอย่างแน่นแฟ้นกับจิตสำนักโพธิสัตว์ ในอุดมการณ์มหายาน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ให้พ้นทุกข์ มากกว่ารอโอกาสผจญเอาเปรียบอย่างลัทธิทุนนิยมโลก มูลนิธิพุทธรณีนิจ ได้วางรากฐาน การศึกษาเพื่อสร้างคุณธรรม นำความรู้ให้กับคนรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และมีลำดับขั้นตอน

มูลนิธิพุทธรณีนิจก่อตั้งด้วยหลักการ สอนคนรวย ช่วยคนจน เพราะคนจนขาดวัตถุปัจจัย ในการครองชีพ ส่วนคนรวยขาดอาหารทางใจ ปัญหาสังคมปัจจุบัน ปัญหาหลักมาจากคนรวย ดังนั้นต้องสอนคนรวยก่อนควบคู่กันไปกับการช่วยคนจน มูลนิธิพุทธรณีนิจมีภารกิจหลัก 8 ด้าน ดังนี้

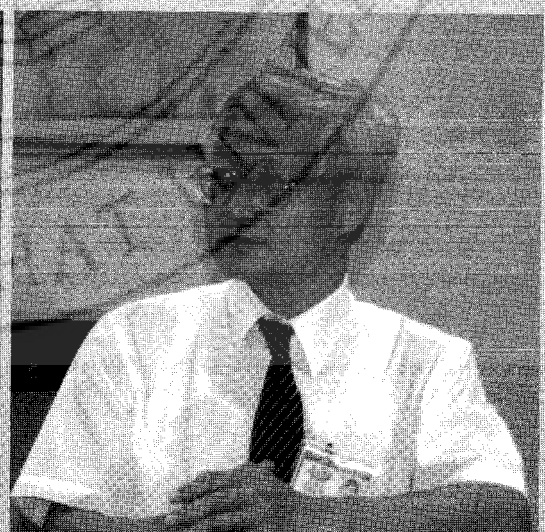
1. ภารกิจการกุศล ให้การดูแลผู้ยากไร้ในระยะยาว ออกเยี่ยมผู้ยากไร้
2. ภารกิจการรักษาพยาบาล มีโรงพยาบาล ฟรีคลินิก เครือข่ายทางการแพทย์ และกลุ่ม อาสาสมัคร
3. ภารกิจด้านการศึกษา สร้างมหาวิทยาลัยพุทธรณีนิจ ทั้งทางด้านการแพทย์ และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยี ตลอดจนโรงเรียนประถม-อนุบาล เน้นความรักและเคารพต่อชีวิต
4. ภารกิจด้านมนุษยธรรม-จริยธรรม ผลิตสื่อต่างๆ เผยแพร่ภารกิจ และหลักคำสอน ของนิจจี โดยอาศัยสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมผลิตรายการต่างๆ
5. ภารกิจการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ ให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้ประสบภัย ธรรมชาติ
6. ภารกิจด้านการบริจาคไซกระดุก มีศูนย์ข้อมูลไซกระดุกนิจจี
7. ภารกิจอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของผู้คนในสังคม การเปลี่ยนขยะ ให้เป็นเงิน
8. ภารกิจด้านอาสาสมัครชุมชน กระจายศูนย์กลางการปฏิบัติภารกิจเป็นศูนย์ย่อยตาม ความพร้อมของชุมชน

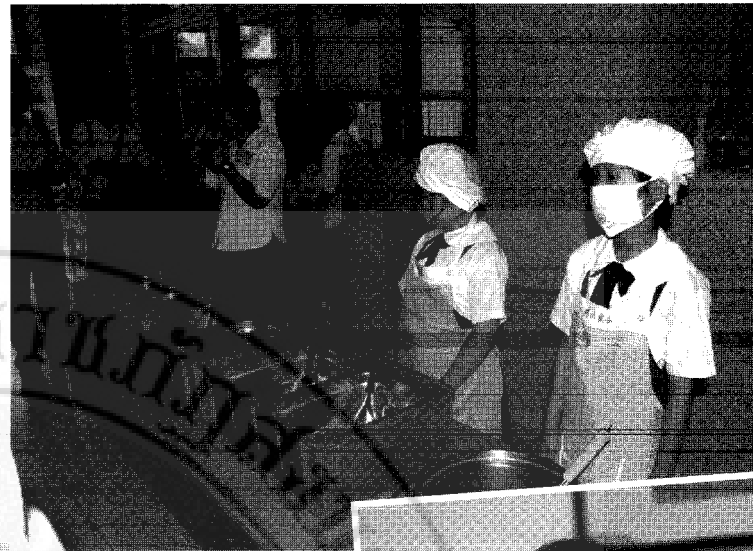
ด้านการศึกษา

ระดับชั้นประถมศึกษา มุ่งเน้นให้เด็กเกิดจิตสำนึกว่า การบริการผู้อื่นเป็นลึนนำภาคภูมิใจ

ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะต้องรู้จักทิศทางชีวิตของตัวเอง

ระดับอุดมศึกษา นักเรียนจะต้องโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเพื่อนมนุษย์

หลักสูตรการศึกษา

เหมือนหลักสูตรทั่วไปแต่เพิ่มวิชา จริยศิลป์ศึกษา ในวิถีชีวิตทุกระดับ การศึกษาเป้าหมายหลักให้เด็ก ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง 3 ประการ คือ

1. การศึกษาเพื่อชีวิต
2. การศึกษาเพื่อรู้คุณ
3. วิชาการทั่วไป

ในวิชาจริยศิลป์ศึกษา แบ่งการสอนออกเป็น 5 หมวด คือจริยศิลป์ การชงชา จริยศิลป์การจัดดอกไม้ จริยศิลป์การเขียนพู่กันจีน วัฒนธรรมฉ้อจี้ และกฎระเบียบมารยาทในสังคม

จริยศิลป์การชงชา เป็นการศึกษาเพื่อดำเนินชีวิต เสริมสร้างบุคลิกภาพ ที่ดี มารยาท การบริการ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยมีคติเตือนใจว่า

1. จิบแรก ปากต้องพูดดี
2. จิบที่สอง ใจต้องคิดดี
3. จิบที่สาม ร่างกายต้องทำความดี

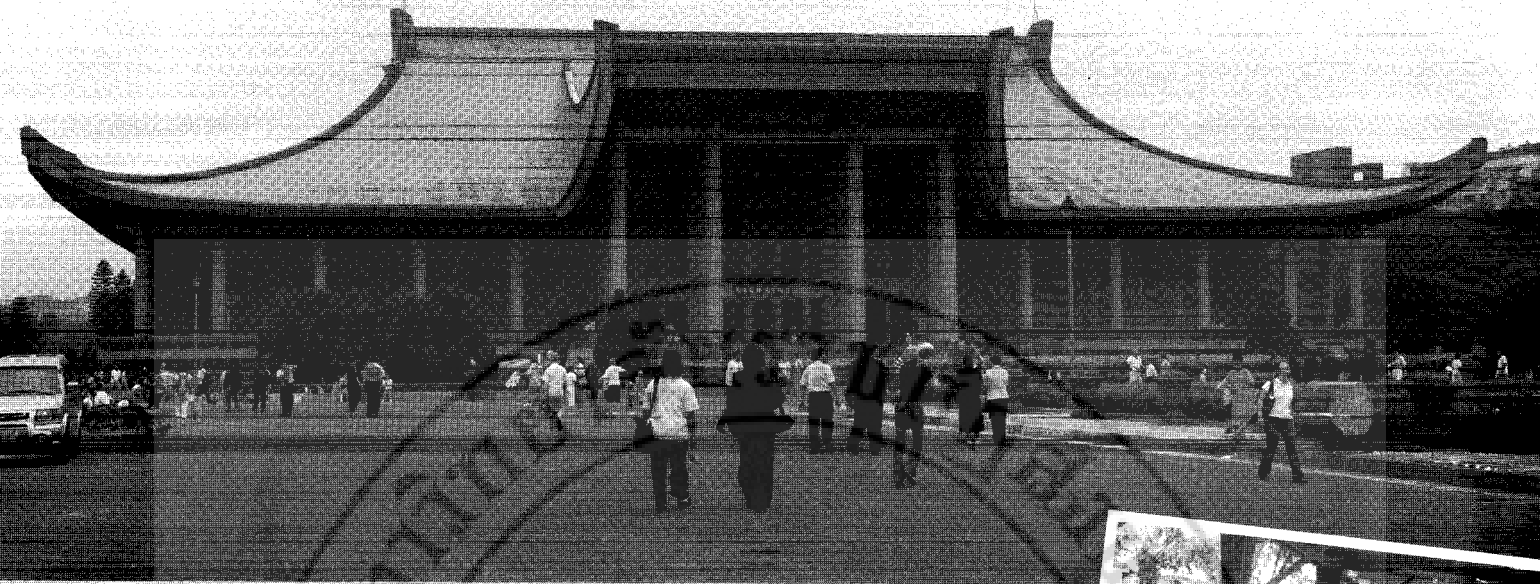
คนที่ได้รับการอบรม หรือมารยาทดี แสดงได้จากการชงชา ชั้นเรียนจริยศิลป์การชงชาเป็น บรรยากาศที่สวยงาม

จริยศิลป์การจัดดอกไม้ สอนให้เด็กเข้าใจถึงความสำคัญของดอกไม้ว่าไม่ใช่เพียงดอกไม้ ไม้ไม้วาง อยู่บนโต๊ะหรือแจกันเท่านั้น แต่กว่าจะมาเป็นดอกไม้ ต้องเริ่มจากการปลูกต้นไม้ เป็นการเรียนรู้ชีวิตตั้งแต่

เกิดความรักต้นไม้ สอนให้เด็กปักดอกไม้เอง ด้วยการจับอย่างเมตตา ทะนุถนอม เชื่อมโยงมาถึงชีวิตเด็ก ซึ่งต้องมีพ่อแม่ดูแล เมื่อเป็นเด็ก ได้รับการศึกษาดี เมื่อโตขึ้นก็ต้องเสียสละให้สังคม พ่อแม่ เหมือนกับที่เราดูแลต้นไม้ การสอนจริยศิลป์จัดดอกไม้ก็คือ การใช้ดอกไม้แจกันเดียว อธิบายคุณธรรม จริยธรรมในวิถีชีวิต

จริยศิลป์การเขียนพู่กันจีน เทคนิคในการศึกษาคือ จิตต้องสงบ เหมือนฝึกสมาธิ ตั้งใจจึงจะวาดเส้นได้สวยงาม

การแต่งกาย

ความเรียบร้อย คือความสวยงาม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฉือจี้ ต้องสวมเครื่องแบบเหมือนกันทุกคน และบุคลการต้องสวมเครื่องแบบ เหมือนกัน เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน และเป็นการบ่งบอกถึงความสุภาพ ไม่สกปรกง่าย และยังเตือนสติให้ผู้สวมใส่คำนึงถึงหน้าที่ที่กำลังเป็นอะไร และกำลังทำอะไร

ครูของมูลนิธิพุทธฉือจี้

คนที่จะมาเป็นครูของฉือจี้ จะต้องทุ่มเท ทั้งร่างกาย แรงใจ และอุทิศเวลา ให้กับนักเรียนอย่างมาก ตลอดชีวิตครูต้องอุทิศเวลาให้กับนักเรียน ครูต้องมาทำงาน ตั้งแต่เช้าและกลับค่ำ ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน เช่นกวาดขยะ รดน้ำต้นไม้ วิ่งออกกำลังกาย และกินอาหารร่วมกัน

การเป็นครูต้องไม่ทำ 5 อย่าง

1. อย่าทำตัวเป็นเจ้าแก่ ให้ยิ้มเอาไว้ อย่าเห็นแก่เงิน
2. อย่าลุยเดียว ต้องมีคนอยู่ข้างๆ
3. อย่าจำใจโดยการไม่เปลี่ยนวิธีการ ต้องใช้หลายสิ่งหลายอย่างเข้าช่วย
4. ห้ามท้อแท้ หรือท้อถอยเด็ดขาด
5. อย่าหวังดีแต่ประสงค์ร้าย

การรักษาสิ่งแวดล้อม

ภารกิจของมูลนิธิฉือจี้ มีอยู่ 4 ด้านคือ การกุศล การรักษาพยาบาล การศึกษา และวัฒนธรรม และยังมีภารกิจอีก 4 ประการ ที่ทำควบคู่กันไปคือ งานบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศบริจาค ไซกระดุก อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และงานอาสาสมัครชุมชน ทั้ง 8 ภารกิจนี้ดำเนินควบคู่กันไป จึงเรียกรวมกัน หนึ่งอย่างก้าวแปดภารกิจ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า แบบก้าวกระโดดของไต้หวัน ทำให้ไต้หวันมีโรงงานอุตสาหกรรมมากมาย และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้าสู่ไต้หวัน สิ่งก็ตามมาก็คือ การอุตสาหกรรมและมลพิษ จากอุตสาหกรรม ทำให้สิ่งแวดล้อมของไต้หวันเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้จึงมีการรณรงค์ครั้งใหญ่ เรื่องการรักษาสภาพแวดล้อม การรักษาสภาพแวดล้อมถูกบรรจุให้กลายเป็นหนึ่งในแปดภารกิจที่สำคัญของมูลนิธิพุทธฉือจี้ ผลการปฏิบัติภารกิจอย่างเข้มข้นทำให้สภาพแวดล้อมของไต้หวันดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

การเก็บขยะหรือคัดแยกขยะ เป็นภารกิจหนึ่งในการรักษาสิ่งแวดล้อมและยังสามารถนำวัสดุที่แยกไว้น่ากลับมาใช้ใหม่ได้อีก หรือ

เรียกว่า รีไซเคิล บางส่วนนำไปขายได้เป็นเงินเป็นทอง ดังที่ว่า ขยะสร้างคน คนสร้างชาติ หรือแปลงขยะให้เป็นทุน ส่วนหนึ่งของขยะที่เกิดขึ้นมาจากวัฒนธรรมการกินวัฒนธรรมการกินมีส่วนช่วยลดขยะได้จริง คตินิยมที่ต้องกินอาหารในจานจนหมด เพราะการกินอาหารให้หมดทำให้ไม่ต้องกำจัดขยะ สุขอนามัยในกองขยะก็จะดีขึ้นต้องปลูกฝังการกินและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็ก ต้องถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นและต้องปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็ต้องสร้างจิตสำนึกให้กับทุกคนทุกวัยในครอบครัว เพื่อให้กิจกรรมการเก็บขยะเป็นพันธกิจของครอบครัว คือทุกคนในครอบครัวต้องทำ ถ้าทุกครอบครัวทำได้ ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีจะลดลงสุขภาพของคนก็จะดีขึ้น

สิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

1. ทุกคนต้องมีจิตสำนึกในเรื่องความสะอาดและรักษาสิ่งแวดล้อม
2. มหาวิทยาลัยต้องทำถังขยะแยกประเภทไว้ให้เห็นชัดเจน
3. ให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง และนักศึกษา แยกประเภทขยะ ส่วนไหนเป็นขยะเปียก ส่วนไหนเป็นขยะแห้ง
4. กระดาษให้ใช้สองหน้า เมื่อไม่ใช้แล้วให้แยกประเภทกระดาษไว้ หลังจากนั้นนำไปย่อยตามประเภท เพื่อนำไปขายต่อไป
5. สอนให้นักเรียนรู้จักประหยัด และรักษาสิ่งแวดล้อม
6. ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่ ต้องทำความสะอาดห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
7. ก่อนเปิดภาคเรียนต้องประชุมผู้ปกครองทุกห้อง ทุกชั้นเรียน
8. มีกิจกรรมในการทำความสะอาดและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยพร้อมกันทั้งมหาวิทยาลัย อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
9. รณรงค์ให้ทุกคนกินอาหารให้หมดจาน
10. ทุกคนต้องมีจิตสำนึกในเรื่องการประหยัดพลังงาน และต้องทำให้เป็นตัวอย่าง

ตัวแทนอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ศึกษาดูงานมูลนิธิพุทธฉือจี้ ประเทศสาธารณรัฐไต้หวัน

15-19 พฤษภาคม 2551

ท้าวฟ้าดินนี้ ไม่มีใครที่ฉัน ไม่รัก
ท้าวฟ้าดินนี้ ไม่มีใครที่ฉัน ไม่เชื่อใจ
ท้าวฟ้าดินนี้ ไม่มีใครที่ฉัน ไม่อภัย
ในใจก็ขาว เสร้าบพลบ เสียใจ โยนทิ้ง

(จากเพลง... ใครจะโอบอุ้มโลกใบนี้)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

โทร. 0-7432-5007, 0-7431-4993, 0-7433-6933 (10 คู่สาย)

<http://www.skru.ac.th/>

90 ปี ราชภัฏสงขลา ก้าวมาเพื่อก้าวไป คือก้าวอันยิ่งใหญ่ มหาวิทยาลัยของปวงชน